

Arany János
AKADÉMIAI KÉZIRATAIBÓL

ARANY JÁNOS
AKADÉMIAI
KÉZIRATAIBÓL

ARANY JÁNOS AKADÉMIAI KÉZIRATAIBÓL

Összeállította

Antal Jánosné és Sáfrán Györgyi

Tőzsér Ágnes segítségével

Az előszót

Keresztury Dezső írta

Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára

1985 · Budapest

Felelős kiadó: az MTA Könyvtára főigazgatója
Borító terv és tipográfia: Murányi Zsuzsa
Alak: A/4 Terjedelem 22,5 A/5 ív
Megjelenés 1985. Példányszám 2000
Készült az MTA Soksorozótójában, Budapest, 8415114
F.v.: dr. Héczey Lászlóné

ARANY KÉZÍRÁSÁRÓL

Arany Kéziratainak legnagyobb gyűjteményét a MTAK őrzi. Ez érthető is: a költő-főtitkár közéleti pályájának második fele szorosan összefonódik az intézmény történetével; ha – nem ok nélkül – a Kisfaludy Társasághoz fűződő kapcsolatokat is ide sorolnók: voltaképpen az egész. De ha a válogatást azzal a Toldy Ferencnek 1859. jan. 10-én írt levéllel kezdjük is, amellyel megköszönte a Marczibányi díjat s éppen az „Epilógus”-nak a Kapcsos Könyvből 1877. július 4-e után kimásolt kéziratával végezzük: a legterjedelmesebb, változatosabb és több tanulságot nyújtó darabokat tehetjük egymás mellé.

Nagy a forrásértékük a hivatali iratoknak is. Ilyen tekintetben sokan felhasználták őket; főképpen Gergely Pál, aki ez iratok temérdekségét észrevette, a munkába temetkező lángelmét megsiratta, az anyagot elrendezte, válogatott darabjait a kritikai kiadás vaskos XIV. kötetében teljes szövegükkel, az összesek jegyzékét rövid magyarázattal közzétette. A levelek, főként a barátiak, sokkal többet mondanak Arany személyiségéről. Ezeknek keletkezését, emberi környezetét, a költő „levelezési szokásait” Sáfrán Györgyi derítette fel a kritikai kiadás XV. kötetének meg az „Arany János leveleskönyve” című kiadványnak bevezetésében. A verses és prózai művekről főképpen szövegtörténeti és szövegváltozati adalékok találhatók összefoglalva a kritikai kiadás I–XII. kötetében.

Arany kézírásáról azonban mindeddig érdemben kevés szó esett. Sáfrán Györgyi érdeme, hogy a Nagykőrösi Arany János Múzeum Közleményeiben megjelent „Arany János tanulmányok” című kötetében olvasható dolgozatában („Arany János Nagykőrösön levelezése tükrében”) újra föl hívta a figyelmet Goldzieher Klára kezdeményezésére, aki Alfred Gaernat bécsi grafológussal alapos jellemzést készíttetett, az ennek ismeretlen, költő kézírásáról. Ennél az – egyébként igen találó, tehát figyelemre méltó – jelentésnél persze többet árul el a hozzáértő számára Arany életműve; a dolgozat föl hívja azonban figyelmünket a kéziratok grafológiai értékére. Arra tudniillik, hogy Arany kézíratairól igen sok lényeges tudnivalót leolvashat a tájékozottan figyelő szem.

Ilyen tekintetben örülök különösképpen a MTA Könyvtárának kiadásában megjelenő kézírásválogatásnak. Igen hasznos bevezetőül szolgálhat erre a mindeddig nagyon is elhanyagolt területre. A személyiségről legtöbbször persze hogy művei mondanak, de a művek megértéséhez nagy segítséget nyújthat az írás, amelyben a szemnek is felfogható alakot nyertek. „... szenved önmagától és az emberektől, ám lényegében mindig fegyelmezett marad, ura önmagának és a formának”. Gaernat e mondata kitűnően alkalmazható Arany egész írásmódjára is. Rendkívül érzékeny, de rendkívül fegyelmezett, kivételes képzelőerővel megáldott – vagy megvert –, de kivételesen állhatatos, önmagához mindig hű szellem kifejezője ez az írás: pontos és játékos, korán önállósult, kiírt, a folytonos és példás hivatalnoki írásgyakorlat sallangjait hamarosan levető, tömör és mégis dallamos, gyöngybetűs és tipográfiaiilag is rendezett, egy-egy megoldatlan probléma kínjaiban vergődő embernek az első fogalmazás lázában papírra vetett, az „impurum”-ra javító, csiszoló kézzel újra meg újra visszatérő író kitartó erőfeszítésének izgalmas nyomait viselő, igen egynemű és igen változatos írás.

Ugyanúgy mint életének, jellemének, művészetének: írásainak is fejlődése, története van. Alakul, bár csak árnyalatokban, helyesírása, változnak betűi, alakul írásának duktusa, sorainak menete, tollforgatásának könnyedsége, elsúlyosodása, díszes, hivatalos, magánhasználatra szánt betűvétele, jegyzetelésének módja. A sok közül két példát emelek ki.

A 18. tétel a Toldi Szerelmével való bírkózás időben is meghatározható nyomait viseli. Az 1854-ben letisztázott címlap még a „Daliás idők”-é; Arany akkori, díszes reprezentációs írásával

készült. Ennél kb. egy évtizeddel későbbi, nyugodt, ha tetszik bizakodó írásképet mutat a „Toldi Szerelme” készüléseire utaló jegyzet meg a lap felső szélén található megjelölés: „A tisztázat”. Ennél valamivel későbbi, de ugyancsak gondos, a munka örömét lehelő tollvezetéssel készült az a lap, amely a címerek rajzát s a hozzájuk fűzött magyarázatokat adja. Megint körülbelül egy évtizeddel későbből való lapra írónnal hevenyészve – nyilván a végső kidolgozásra összegyűjtött töredékeket leltárba vevő jegyzetként – odafirkált írás. (Érdemes figyelni a kedély játékára is. A „Toldiána” szót először ugyanazzal a vastag írónnal írta le Arany mint a „Daliás idők” egykori címlapjára írt utolsó jegyzést, aztán tollal fölébe írta: „tűzre való!” de azért kihúzta tollal is a „Toldiána”-t.) A másik példán az „Ártatlan dacz”. (31. tétel) Arany a Dec. 11. 1865-ös dátumot írta a cím alá (érdemes megjegyezni, hogy csak a valamilyen okból fontos verseket datálta így, egyébként a versek végére írta az évszámot); az érzékeny lélek sértődöttsége a nyugtalan tisztázaton is ott remeg még; a magyarázó jegyzetet egy évtizeddel később, az „Új folyam” verseinek írásával (a legutolsó sort még később, 1879 után) jegyezte be oda, ahol éppen hely volt, nyugodt, de már öreges-szálkás írással.

Prózaí szövegeit, hivatalos írásait és leveleit egyaránt nyugodt folyamatossággal írta. Impúrumot csak kivételes esetben készített az ilyesmihez, főként akkor, ha a társadalmi, hivatali ranglétra fordulatait kellett pontosan alkalmaznia; ilyenkor a kész nyomtatványokat is kijavította (például a 29. tételben közölt meghívón). Általában ragaszkodott bizonyos tipográfiai szokásaihoz: a levelek első sorát például általában a margó legszélén kezdte, a hivatalos iratokat egy félbehajtott ív fél oldalára fogalmazta, helyet hagyván az esetleges kiegészítésekre stb. Minden írásán rajta van azonban pillanatnyi kedélyállapotának bélyege. Érdemes ilyen tekintetben megfigyelni a szerkesztőség elvállalásával kapcsolatos három levél (a 8., 9., 10. tétel) árnyalatainak változását: a Csenyeynek szóló csupa bizakodás, tág lélegzetvétel s mértéktartó barátság, a Gyulainak nyilván közvetlenül ezután írt már csupa izgalom, intézkedő erély; a Szász Károlyhoz mintegy két héttel később intézett viszont teli aggodalommal, tépelődéssel, növekvő bizonytalansággal, aprólékossággal; mintegy az írásban is tükrözteti a tartalom elemeit. S mind a három a befelé húzódó-keskenyülő tipográfiai összképben az anyagi gond feltörésének s lassú leküzdésének jeleit mutatja. A kedélyvilág fegyelme néha levélírás közben is fölszakad. A tépelődés, vajúdás félelmetes emléke például az a levélfogalmazvány, amelyet Wenckheim Béla miniszternek kezdett írni 1867. jún. 15-én, kínosnak érzett kitüntetésének elhárítása ügyében. S milyen jellemző, hogy az idevágó iratokat később, már fegyelmezett, higgadt írással kommentálva „rendjelem története” fölírással csomagba fűzte! (48/1–5. tétel.)

A vívódó, az ihlet perceit megragadó s a vázlatos szöveget formálva továbbfejlesztő, alkotó nyugtalanság és állhatatosság emlékei a versfogalmazványok. Ha ezeket sikerülne rendezetten összeállítani, igen mély bepillantást nyerhetnénk a költő alkotásmódjának természetébe. Sajnos az első fogalmazványok legnagyobb része elégett az ostrom idején; annál becsesebbek a megmaradtak. Néhány töredék azt bizonyítja, hogy egy-egy vers-eszmét vagy részletet ott és úgy szokott lejegyezni, ahogy hozzájutott. Például egy karlsbadi számlára (55. tétel). De tudjuk, hogy följegyzett ilyesmit könyvei margójára, levél vagy folyóiratborítókra s mindenféle üres papírra, ami éppen kezébe akadt. A Kapcsos Könyv ilyen tekintetben valóságos kincsesbányája a megfigyelőnek. Oda csak kész verseket tisztázott be, a lapok mégis tele vannak a javítások legkülönbözőbb válfajaival: írónnal följegyzett ötlettel, tintával végrehajtott átírással, kivágott részecskék helyére ragasztott betoldásokon olvasható módosításokkal stb. Bizonyosságai ezek Arany kivételes műhelygondjának, de emlékei a versek fogadtatása elé aggódva néző szorongásnak és annak is, hogy a legjobb megoldást még a teljes magányban is különféle tekintetek módosították.

Idő, kedélyállapot, csiszoló mives munka, mérlegelő töprengés, komplex érvényesülésének igen érdekes emléke „A walesi bárdok” kézirata. (16. tétel.) Ezt a versét Arany sohasem látta el évszámmal. Vojnovich szerint „Arany László tette ki először az évszámot ... s e jegyzetet: 1863-ban a Koszoruban jelent meg először, de 1857-ben keletkezett ... az alkalom I. Ferenc József Budára jövedele volt ... költeményébe a költő 1857-ben Nagykőrösön fogott bele ... kiadni azonban nem lehetett; félbehagyta ... 1861-ben írhatta meg a bejegyzést.” A 16. betétben látható kézirat-hasonmás e történet igazságának beszédes bizonyítéka. A kézirat első oldala: nyugodt, pontos

tisztázatot, más írásokkal egybevetve bizonyosan látszik, hogy Arany 1857-ben vetette papírra. Az első javítás — de ez lehet még a tisztázás közben fölmerült jobb strófakezdés is, hiszen teljesen elszigetelt — a második lap elején található. Az írás típusa, pontosabban vonalvezetése, hangulata a lap közepén kezd megváltozni. A lap alsó negyedén olvasható szöveg pedig már a tovább alakuló vers javításokkal megtűzdelt kézírata. Itt kezdhette a költő a folytatást. A befejezéshez azonban csak a 3. és 4. lapon juthatott el: az itt olvasható szöveg egyértelműen fogalmazásnak — legfeljebb egy első, nyers tisztázatot javításokkal tűzdelt leírásának látszik. A sűrűsödő javítások nagyrészt lényegbevágóak, nyilvánvalóan még az ihlet mozgása közben végrehajtott igazítások. A költő ihlete, indulati állapotáról tanúskodik az is, hogy az írás a vers vége felé egyre keményebb, szenvedélyesebb lesz, a sorok mind meredekebben törnek fölfelé, a lap alján található vezérszó, amely a túlloldali folytatásra utal, a „Mint zúg” nem tér vissza, helyette sokkal drámaibb fölkiáltással indul a folytatás; „Ha! ha! mi zúg”. Ezen a három oldalon tehát együtt látható mindaz, amit előbb már említettem; Arany írása lassan alakul bár, jellemében azonos marad, de mindig rajt van a megrögzítés keletkezésének, külső és belső körülményeinek alkalmi, lélektani bélyege.

Nem lehet föladatom itt és most más, csak az, hogy fölhívjam a figyelmet az Arany-kéziratok alapos megvizsgálásának halaszthatatlan fontosságára. Nem grafológiai jellemképek fölvázolására van szükség természetesen, hanem a módszeres szövegvizsgálat eszközeinek kiegészítésére. A változások jegyeinek ismeretében nemegy keltezetlen kézirat pontosabban besorolható lesz, de vizsgálataink új megközelítési utat és módot is kínálhatnak a művek létrejöttének vizsgálatához.

Köszönet tehát a kiadvány létrehívóinak, hogy alkalmat adnak, s tán indítást is, az ilyen irányú vizsgálatok módszeresebb megkezdésére.

Kventurny János⁴

Kiadványunk az akadémikus Arany János kézírataiból ad válogatást 1859-től haláláig.

Az Akadémiai Könyvtár Kézirattárában és Levéltárában őrizzük a költő-tudós Arany János kézíratainak legnagyobb részét. Kötetünk darabjai versek, műfordítások, levelek, hivatali iratok, gyűjteményeinkből valók s híven tükrözik Arany sokrétű hivatali munkáját, bepillantást engednek alkotó műhelyébe, tájékoztatnak egészségi állapotáról, családi gondjairól, barátairól és munkatársairól, társadalmi helyzetéről, politikai meggyőződéséről.

A levelek zárójelbe tett részeit Arany László hagyta ki, amikor összeállította *Arany János Levelezése Író-Barátaival* című két kötetes gyűjteményét.

A hivatali iratokat *Antal Jánosné*, a költői műveket, leveleket *Sáfrán Györgyi* válogatta, jegyzetelte. A kötet összeállításában *Tózsér Ágnes* segített.

Kötetünk Arany János halálának 100. évfordulójára készült.

REJTŐ ISTVÁN

MUTATÓ

A kéziratok számát a lap bal oldalán szögletes zárójelben közöljük, a folyamatos lapszámozás pedig a jobb oldalon található.

A kötet egyes darabjairól közöljük:

1. a költői műveknél az Arany János Összes Művei (AJÖM) kritikai kiadásának kötet- és lapszámát,
2. a hivatali iratoknál a kötet- és az irat közlési számát,
3. a leveleknél – mivel azok kritikai kiadása eddig az 1856-os évvel zárul – Sáfrán Györgyi, a levelezési kötetek sajtó alá rendezője csatolta a szükséges tudnivalókat. Az itt közölt levelek leg többje az „Arany János Leveleskönyve” (1982) c. kötetben is megjelent.

Mutatónkban Arany János Összes Művei (AJÖM) kritikai kiadásának alábbi köteteire utalunk:

- I. Kisebb költemények. Sajtó alá rendezte Voinovich Géza (1951)
- V. Toldi Szerelme. A Daliás Idők első és második dolgozata. Sajtó alá rendezte Voinovich Géza (1953).
- VI. Zsengék. Töredékek. Rögtönzések. Sajtó alá rendezte Voinovich Géza (1952).
- VII. Shakespeare: A Szent-Iván éji álom. Hamlet dán királyfi. János király. Sajtó alá rendezte Ruttkay Kálmán (1961).
- IX. Arisztophánész: A madarak. A békák. Lysistrate. A nők ünnepe. A nő uralom. Sajtó alá rendezte Kövendi Dénes (1961).
- XIII. Hivatali Iratok 1. Arany János budapesti iratai a Kisfaludy Társaságnál (1860–65). Sajtó alá rendezte Gergely Pál (1966).
- XIV. Hivatali iratok 2. Akadémiai évek (1859–1877). Sajtó alá rendezte Gergely Pál (1964).

1. *Toldy Ferencnek*. NKörös, 1859.jan.10. AJÖM.XIV.1.sz.

Toldy 1858.dec.15-én írta Aranyinak: „A ma délelőtti ülésben a Toldi estéje Marczibányi jutalmat nyert (50 arany) az estvéliben pedig kegyed az Akadémia levelező, s fél órával utóbb rendes tagjává választott”.

Az Akadémia történetében egyedi eset volt.

2. *Arany Nyugtatványa a Marczibányi-díjról*. NKörös, 1859.jan.21.

3. *MTA-nak*. NKörös, 1859.febr.12. AJÖM.XIV.2.sz.

4. *MTA-nak*. NKörös, 1859.szept.9. AJÖM.XIV.3.sz.

A Kazinczy-verspályázatot Tompa Mihály nyerte meg.

5. *Tompa Mihálynak*. NKörös, 1859.nov.2.

Kazinczy Ferenc születésének 100.évfordulójára az Akadémia okt.29-én emlékezett. Ekkor olvasták fel Tompa díjnyertes költeményét. Arany néhány nap múlva tartotta akadémiai székfoglalóját.

6. *Csengery Antalnak*. NKörös, 1860.ápr.23.

Széchenyi István ez év ápr. 8-án halt meg. Életművének méltatására az Akadémia Aranyt kérte föl. Közben Csengery Eötvös Józseffel, Deák Ferencsel mindent megtett, hogy Aranynak anyagi alapot teremthessen Pesten. A Kisfaludy Társaság igazgatói tisztéhez kapcsolódott Arany terve, egy szépirodalmi lap megindítására.

7. *Széchenyi emlékezete.* AJÖM.I.289.1.
Az Akadémia Széchenyi ünnepségén, ahol Arany felolvasta a költeményt: „...mindenfelől tudulának öregek és ifjak, – ez utóbbiak közt a két Széchenyi – hogy meghatott szívök köszönetét egy-egy kézszorításban nyilatkoztassák...” – írta a korabeli sajtó.
8. *Csengery Antalnak.* NKörös, 1860.aug.10.
Aranyt ekkor már családi jellegű kapcsolat fűzte Csengeryékhez: Loránd fiúk keresztapja volt. Pesten náluk szállt meg s Arany Juliska is hónapokat töltött körükben. Arany tervezett folyóirata, a Szépirodalmi Figyelő 1.száma 1860.nov.7-én jelent meg.
9. *Gyulai Pálnak.* NKörös, 1860.aug.10.
Gyulai Pál Szendrey Júlia hugát, Szendrey Marit vette feleségül s ekkor Kolozsvárott laktak.
10. *Szász Károlynak.* NKörös, 1860.aug.27.
Arany lapszerkesztői munkájában legbiztosabban Szász Károlyra számíthatott.
11. *A Kisfaludy-Társaságnak.* Pest, 1860.okt.10. AJÖM.XIII.
AJ. budapesti iratai a Kisfaludy Társaságnál, 108.sz. Shakespeare összes műveinek fordítási, kiadási költségeit Tomori Anasztáz fedezte családi örökségéből.
12. *Gyulai Pálnak.* Pest, 1860.dec.21.
A levél AJ. szerkesztői elgondolásait, gondjait tükrözi.
13. *Vojtina Ars poétikája.* AJÖM.I.301.1.
Arany e művének elődjét 1850-ben írta „Vojtina levelei öccséhez” címen; „a hivatlan dudolókat elriasztó szatíra-ciklus akart lenni.” Címzettje, Vojtina Mátyás, a versfaragó szolgalegény valóban élt. A fesztelen formát Arany úgy megkedvelte, hogy mint írta: „zaklatott az ösztön, e modorban valamit írni, de már nem ostorozva, inkább tanítólag s kezdém írni a „Vojtina Ars Poétikáját” 1861-ben.
14. *Tompa Mihálynak.* Pest, 1861.aug.25.
Az említett lakás a mai Erkel utca és Üllői út sarkán levő, azóta emléktáblával megörökített házban volt. Arany e levélben írt először az általa felfedezett nagy műről: Az ember tragédiájáról.
15. *Madách: Az ember tragédiája, Arany János módosításaival.* Arany először 1861.szept.12-én írt Madáchnak. A tragédiában 6 oldalnyi, főleg nyelvi módosítást javasolt. Madách művét sajtó alá rendezte s a szerzőt bemutatta a Kisfaludy-Társaságban. Madách hálás, meleg barátsággal ragaszkodott Aranyhoz.
16. *A walesi bárdok.* AJÖM.I.272.1.
Aranytól 1857-ben kértek császárt dicsőítő verset, ígérve neki „sok-sok aranyat”. Akkor kezdte írni e balladát, de csak Pesten fejezte be s mint „ő-angol balladát” tette közzé folyóiratában, a „Koszoru”-ban, 1863-ban.
17. *Tompa Mihálynak.* Pest, 1863.júl.23.
Aranyék Juliska lánya Szél Kálmán nagyszalontai református lelkészhez ment feleségül Török Pál református püspök eskette őket, aki az ifjú Aranynak Kisújszálláson már barátja lett.
18. *Toldi Szerelme címlapja.* AJÖM V.463.1.
„tűzre való” „Toldiana” Arany jegyzetei, rajzai a Toldi Szerelmében említett nemzetségek sikereiről. AJÖM.V.566.lap + IV. kép.
19. *Nyugtatóvány a „Buda halálá”-nak ítélt 100 aranyról.* Pest, 1864. jan.28. AJÖM.XIV.12.sz.
Arany a hun mondák forrás-anyagát már Körösön áttanulmányozta s belekezdett a tervezett hun-trilógiába. A Buda halálát 1862-ben kezdte írni s a következő évben be is fejezte.
20. *Tompa Mihálynak.* Pest, 1865.jan.26.
E napon választotta a Tudományos Akadémia „titoknokká”, azaz főtítkárrá Aranyt. Az Akadémia akkor még az ún. Károlyi-Trattner-ház I. emeletén működött (ma Petőfi S. u. 3.)
21. *Arany köszönő szavai akadémiai „titoknokká” választásakor.* Pest, 1865.jan.26.
A Csengery Antal által vezetett akadémiai jegyzőkönyvből.
AJÖM.XIV.14.sz.
22. *Dessewffy Emil gr. akadémiai elnöknek az akadémikusok ülésrendjéről.*
Pest, 1865.április 16. AJÖM.XIV.38.sz.

23. *Arany János jelentése egy sikertelen nyelvtudományi pályázatról.*
Pest, 1864.aug.19.
24. *Helytartó Tanácsnak: műemlék védelemről.*
Pest, 1865.jún.12. AJÖM.XIV.55.sz.
25. *Czuczor Gergelynek.* Pest, 1865.aug.5.
Anyagot közvetít a Magyar Nyelv Nagyszótárához, melyet Czuczor Fogarasi Jánossal szerkesztett, akadémiai támogatással.
Kubinyi Ágostonnak, a Nemzeti Múzeum igazgatójának múzeumi anyagok továbbítása. Pest, 1865.aug.5. AJÖM.XIV.73.sz.
26. *A Geológiai Birodalmi Intézetnek, mely Aranyt levelező tagul választotta.* Kn. magyarul és németül.
AJÖM.XIV.39.sz.
27. *Henszlmann Imre műtörténésznek, az Akadémia palotájának megnyitására készülő emlékéremről.* Pest, 1865.aug.29. AJÖM.XIV.76.sz.
28. *Tompa Mihálynak.* Pest, 1865.okt.2. Aranyék unokája Szél Piroska 1865.július 24-én született Nagyszalontán.
29. *Az Akadémia palotájának megnyitására fogalmazott meghívók és nyomtatott változat.* Pest, 1865.nov. AJÖM.XIV.86.sz.
30. *Főtitkári jelentéshez anyaggyűjtés.* Pest, 1865.dec.10. AJÖM.XIV.127.sz.Függeléke.
E mérhetetlen munkát követte a hasonló terjedelmű Jelentés.
31. *Ártatlan dac c. vers.* Pest, 1865.dec.11. AJÖM.I.309.l.
AJ. e versét keserűségből írta, mert a főtitkár elődjének szánt lakást neki nem engedték át. Ld. a vershez fűzött saját jegyzetét.
32. *Az egykori főtitkári lakás alaprajza az átépítés előtt.*
Arany egykori lakószobájának ablaka a ház Akadémia utcai oldalának I. emeleti utolsó ablaka volt. Arany erre szerelt fel utolsó éveiben egy kicsinyke zászlót, figyelni a széljárást, mehet-e déli sétájára a Duna partjára? Fiának mondta: „ez lesz az én utolsó művem”. Arany László szerint, csakugyan az volt. Arany e szobában írta utolsó születése napján, 1882. március 2-án próféciaját:
- Életem hatvanhatodik évébe'
Köt engem a jó Isten kérébe,
Betakarít régi rakott csűrőbe,
Vet helyemre más gabonát cserébe.
1882. október 22-én e szobában tette le a lantot örökre.
Napjainkban ez a Tudós Klub utolsó szobája, 1950-től két ablakosra bővítve. Itt látható az Arany halála 100. évfordulójára elhelyezett dombormű, Borsos Miklós alkotása.
A ma „Arany-szobának” is emlegetett udvari helyiséget az egykori konyhából és folyosó részből alakították ki 1950-ben. Ugyancsak a főtitkári lakáshoz tartozott a mai Kézirattár utolsó helyisége s hozzá csatlakozott a szintén egy ablakos főtitkári hivatal. A Tudós Klub és a Kézirattár közti lépcsőházat szintén 1950-ben alakították ki.
Az egykori főtitkári lakást az alaprajzon nyíllal jelölt vonalak határolják.
33. *Körlevél.* Pest, 1865.dec.15. AJÖM.XIV.131.sz.
34. *Lapok szerkesztősegeinek.* Pest, 1865.dec.18. AJÖM.XIV.132.sz.
35. *Csengery Antalnak.* Szalonta, 1865.dec.24.
Csengery az Akadémia jegyzője volt ekkor.
36. *Tompa Mihálynak.* Szalonta, 1865. dec.29.
37. *Feljajdulás c. vers.* 1866. AJÖM.VI.138.l.
38. *Városi Tanácsnak az Akadémia épületének óvása érdekében.* Pest, 1866.jan.5. AJÖM.XIV.135.sz.
39. *Oppert Julius orientalistának, levelező tagul választásakor, magyarul és franciául.* Pest, 1866. jan.5. AJÖM.XIV.134.sz.

40. *Közlekedésügyi Társaságoknak, akadémikusnak szabadjegy kiadása ügyében.* Pest, 1866.jan.8. AJÖM.XIV.137.sz.
41. *Helytartótanácsnak, könyvtári köteles példányok ügyében.* Pest, 1866.ápr.9. AJÖM.XIV.155.sz.
42. *Tompa Mihálynak.* Pest, 1866.nov.14.
Tompa visszakérte AJ-nak írt leveleit, de A. nem adta vissza neki, tudva, hogy egykor hirtelen felindulásában Petőfi leveleit is elégette. Arany méltán bízott fiában, aki atyja halála után nemcsak tovább őrizte az Aranyra írt leveleket, de összegyűjtötte az általa írottakat is. Ezek irodalmi jellegű gyűjteményét az Akadémiai Könyvtárra hagyta. Családi levelezésük, Arany könyvtára bejegyzéseivel, sajnos 1944-ben elpusztult.
43. *Kisfaludy-Társaságnak a Hamlet-fordítás benyújtása.* Pest, 1866.nov.28. AJÖM.VII.385.1.
Arany fordítását a Társaság bíráló nélkül fogadta el.
44. *Hamlet-fordításból.* AJÖM.VII.81.148.1.
45. *Előszó Összes Költeményeinek I.kötetéhez.* Pest, 1867.márc.1. AJÖM.I.401.1.
46. *Toldi Szerelme VI.éneke 1–6. versszaka: a költő unokája iránti aggodalma és emlékezése leányára, Juliskára.* AJÖM.V.110.1.
47. Bohusné Szögyény Antóniának, az egykori aradi foglyok pártfogójának, aki a magyar nőkkel értékes kézimunka-szőnyeget ajándékozott az Akadémiának.
Pest, 1867.máj.11. AJÖM.XIV.235.sz.
48. „*Rendjelem története*” levél br.Eötvös Józsefnek. Pest, 1867.jún.12.
Br.Wenckheim Bélának. Pest,1867.jún.15.
Aranyra – tiltakozása ellenére – a kiegyezéskor ráerőszakolták a kitüntetést, a Szt.István-rend kis keresztjét. A rendjellel kapcsolatosak „A csillag-hulláskor” című keserű kis „szösszenetei” pl.:

Csillagot, keresztet noha rám aggattok,
Boldog ez a kebel nem lesz már alattok.

Járnak hozzám méltóságok,
Kötik rám a méltóságot:
„Megbocsásson méltóságtok,
Nem érzek rá méltóságot.”
49. *Br.Wenckheim Béla belügyminiszternek a Törökországban levő Corvinák megtekintési lehetőségéről.* Pest, 1867.aug.1. AJÖM.XIV.250.sz.
50. *Tompa Mihálynak.* Pest, 1867.aug.6.
Ez évben jelentek meg „Arany János Összes Költeményei”, melyet az Akadémia nagyjutalmával tüntetett ki. Jellemző amit Arany e levelében a koronázáson való részvételéről, valamint kitüntetéséről ír.
51. *A kiskunfélegyházi Petőfi-emléktábla bizottmányának.* Pest, 1867.okt.7. AJÖM.XIV.251.sz.
Aranyt Petőfi emléke életében, költészetében végig kísérte. Harminc év múlva c. költeményében Petőfi jelentőségét így foglalta össze:

Amit adál, abból semmi sincs elveszve:
Firól-fira szállsz te, mint egy közös eszme.
52. *Akadémiai tennivalók: Gyulai Pálnak.* 1869 nyarán AJÖM XIV.396.sz.
Arany ez évtől kezdve nyaranta Karlsbadban, a mai Karlovy Vary-ban keresett gyógyulást.
53. *Csengery Antalnak.* Karlsbad, 1869.júl.17.
Fia Arany László, mint végzett jogász ekkor Csengery mellett dolgozott az Országos Földhivatal Intézetben.

54. *Csengery Antalnak*. Karlsbad, 1870.aug.2.
AJ. alkonyi éveiben az alkotáshoz szükséges „egy kis független nyugalmat” óhajtott. Nyugdíj nem lévén, a kilátásban levő országgyűlési támogatásban reménykedett. Ez azonban „alamizsnává” zsugorodott, amit visszautasított.
55. *Karlsbadi nyomtatványon a Toldi Szerelme fogalmazvány-töredéke, a IX.ének 69–70.vrsz.* AJÖM.V.197.1.
56. *Gyulai Pálnak mint osztálytitkárnak*. Pest, 1870.okt.28. AJÖM.XIV.450.sz.
Barna Ferdinánd fordította a finn „Kalevalá”-t először magyarra.
57. *Szász Károlynak*. Pest, 1871.ápr.3.
Eötvös József, az Akadémia elnöke 1871.febr. 2-án hunyt el. Eletművét méltató költemény írására az Akadémia ápr.5-én kérte fel Szász Károlyt.
58. *Balázs Gézának*. Pest, 1871.nov.6.
Aranyt nyelvészeti kérdésekben laikusok is felkeresték.
59. *Külföldi tudományos könyvtáraknak, hazai kutató érdekében*. Pest, 1872.okt.7. AJÖM.XIV.550.sz.
60. *Módi György csizmadia mesternek*. Budapest, 1873.máj.6. AJÖM.XIV.575.sz.
Arany az amatőr nyelvésznek is pontosan válaszolt.
61. *Külügyminisztériumnak*. Budapest, 1873.júl.1. AJÖM.XIV.590.sz. Szarvas Gábor az ajánló levelet megkapta s a csángó-magyarok nyelvét kutatni, elutazhatott Romániába.
62. *Arisztophanész-fordításokból: „Lysistrate. Vége 1873.oct.3.”* AJÖM.VII.528.1.
„A nők ünnepe. Oct.16.73.” AJÖM.VII.529.1.
Arany Arisztophanész összes vígjátékait lefordította.
63. *Vallás- és Közoktatásügyi Minisztériumnak*. Budapest, 1874.ápr.27. AJÖM.XIV.603.sz.
A székelység ez években kezdett tömegesen kivándorolni elsősorban Amerikába és Romániába. Az alapítvány ezt kívánta megakadályozni. E célra „Erdély Széchenyije”: Mikó Imre is indított gyűjtést.
64. *Székesfehérvári Színtársulatnak*. Budapest, 1874.aug.18. AJÖM.XIV.621.sz.
65. „Egy kis levelezés Arannyal egy akadémiai ülésben”: *Toldy Ferenc följegyzése*. (1876. márc. 2. előtt)
Arany sokáig csak keresztelése napját, márc.8-át tudta. Születése napját Toldy Ferenc kutatta ki.
66. *Perczel Béla igazságügyi miniszternek*. Budapest, 1876.ápr. AJÖM.XIV.670.sz.
Az irathoz mellékelt litográfia a szerzői jogvédelem első hazai tervezetét tartalmazza.
67. *Közmunka- és Közlekedésügyi Minisztériumnak*. Budapest, 1876. máj.31. AJÖM.XIV.673.sz.
68. *Arany első lemondó levele gr.Lónyay Menyhért akadémiai elnöknek*. Budapest, 1876.jún.7. AJÖM.XIV.670.sz.
69. *Arany vázlata az 1876.évi főtitkári jelentéshez*. A Jelentés: AJÖM.XIV.683.sz.
70. *Arany második lemondó levele az Akadémiához*. Budapest, 1877.márc.26. AJÖM.XIV.707.sz.
Arany lemondását ekkor sem fogadták el, de egy évre fölmentették a teendők alól. Így lett az 1877-es esztendő Arany „Őszikének” áldott éve. Ekkori verseit Gyulaitól kapott Kapcsos Könyve őrzi.
71. *Mindvégig c. vers*. 1877.júl.24. AJÖM.I.335.1.
72. *Almanach 1878-ra*. 1877.nov.4.
E versét az Akadémiai Almanach ihlette.
73. *Toldi Szerelme fogalmazványi példánya*. 96.1., a lap alján ferdén fölmenő tréfás, irónikus két sor: (AJÖM.V.553.1.)

Nincs már széna, nincsen abrak:
Édes munkám, tűzbe csaplak!
1879 márcz.26-án

74. *Toldi Szerelme utolsó lapján: „Vége 1879.május 15-én”*. AJÖM.V.553.1.

75. *Melyik talál?* 1880.márc. 30.

En philosophe. 1880.dec.10. AJÖM.I.392., 393.1.

76. *A Nemzet napszámosai. (Album jótékonyság)* – (1882.jún.10.után.)

Arany e keserű töredéke a kolozsvári Kriza-Album szerkesztőinek verset kérő levelén található a válasz-távirat fogalmazványával együtt.

77. *Epilógus.* 1877.júl 6. AJÖM.I.322.

KÉZIRATOK

Tekintetes Titoknak Ura!

Örömmel vettem a Tekintetes urnak még múlt évi dec. 20-án kelt hivatalos levelét, melyben tudósítani méltóztatik, hogy a Magyar Tudományos Akadémia, közelmúlt nagygyűlésében, az 1855. ki. Mar. exhibíciójú-jusalmat „Toldi Estvéje” című költeményemnek ismét megyeskedett.

Midőn ezért a Tök. Akadémianak köszönetemet, egyszer, mind azon forró okajlásomat fejezem ki, vajha ezen kitüntetés jövőre valódi érdemmel igazolhassam, van szerencsém a Tekintetes Urat értesíteni, hogy a f. j. akkor iránt alkalomilag intézkedni fogok.

Maradván teljes tisztelettel

Tekintetes Titoknak urnak

Nagy-kőrös, jan. 10. 1856

Alázatos szolgálja

Frany László

1859: 15

Vyuglatvány

Kor. 50, mond: öven cs. arányból, melyeket, mint a Magyar tudományos Akademia 1858^{évi} decembéri nagygyűlése által „Toldi Estvéje” című kölleményemnek ítélt 1855^{évi} „Harcibányi-jutalmat” egy emlé-érem kíséretében acad. pénztárnok Ték. Tóth Lőrincz urtól köszönettel felvettem. velt Nagy-Körösn, január. 21^{én} 1859.

araz 50 cs. arany;

Aranybányos

91/1859

Pest. febr. 12. 1859

Tisztelt Akadémia!

Múlt hó 16-án hoztam érkezett hivatalos levélből szerencsém való megérte-
ni, hogy a Tisztelt Akadémia közelebbi nagy gyűlésén aktív
rendes taggá választottam.

Bármily örvendős meglepetésemre jutgált mind a választás,
mind azon mód, melylyel az egész ment: egy perczig sem ringat-
tam magamat oly csalódásban, mintha a kitüntetés irodalmi fe-
lyes érdemeimnek, s nem inkább azon figyelemnek volna érdeme,
melylyel a Tisztelt Akadémia az egy idő óta saját
körén kívül is nyitaskozott költői törekvéseket általában méltán
nyolja. És így, - noha gyözen sikerült kísérleteim a múltban,
tört reményim a jövőre, szorong visszalepést tennének költés-
ségemre: erre magamat feljogosítva nem érzem; annál kevésbé,
mert a visszavonulásnak irrellenszég s rossz akarat a jelen viszo-
nyok köze oly okátokat tulajdoníthatna, melyek a Tisztelt
Akadémia iránti legmélyebb tisztelésemmel soha össze
nem férnek. Bizom iszonyon, hogy ad még erőm, ha nem is ama
díszó elődök helyét méltóan betöltenem, de legalább némi rész-
ben teljesíthetnem azon kötelességet, mely a Tisztelt Aka-
démia által, s alapszabályai értelemében, rám ruháztatott.

Egy reményben hála és tisztelettel maradok

A Tisztelt Akadémiának

Nagy-Kőrösön, február 12-én 1859.

91/
1859aláíratos részgája
Arany János.

388 p. 12

Körmös, sept. 12. 1859.

ad 35 n. 10

j. 1859

Ständes Akademie!

A Karcinckéi-irregepityra pályázat alapján beérkezett tizenhárom sorsolt költemény, közül minden tekintetben legjobbnak s általában legszebbnek s legértelmesebbnek az V szám alatt, melynek jelcíme: „Hív és nagy vala.” — Kíneseletjes hang, idai hív s emelkedés, a lassalom költésze, erő a nyelvben adjaik előnyeik s méltóságuk szerint az, mint az irregepityra méltóságának legjobban megfelelő, jutalomra érdemes. Mára áll becsre néve a II. szám alatt, egy kissé nagyobb emelkedés Karcinckéi pályája fölött, elég külső sorsolási, s helyenkint lyrai fröktetéseket vegyes, melyek nyomtatásra szintén méltóak, s dícsérettel említhetők vélték. — Figyeltet érdem a VII. szám, rövid fanyasodás az pályamű is; is nagy sorsa a IV. 16. mint a melyek sorsolási, (kár az utóbbiakat nyelve kissé lapított), sem külső, türellem s hangját emelkedő. A többinek — mely külföldiára némelyik gondos (mint az ottanokban az I. sorátka a VI. is IX.) — sorsolási vagy megfog, vagy prózái, vagy éppen fröktetéssel teljes, le a III. számúig, mely költészet, nyelv és józan és elleni botrány.

Mivel a fenti aláírtas jelentésemet. Nagy Körmös, sept. 8. 1859.

Karcinckéi
a bírói küldetésig egész.

388
1859.

Lug hibben sávoszt el, hogy "lánya ... Tanács! - Egyéb iránt, minél
 van farsangos nem, csak sávoszt lehetett látni, a korról
 néha sávoszt maradt. Minden apró kellemeztől sávoszt
 meggyőződéssel, hogy nincs intelligens (azaz itt: vesebőrszű) ember
 ki ne a se költészetgyűjtés után legyen az efféle. Sőt
 a P. Lloyd eljárása, mely fordításban (s leírás) a se
 az egészre adta, a sávosztól : "mutatványt" követ. De
 való a fordítás).

(Három elges korrólunk rólad, becsülettel már érdeklőd
 sávoszt is, azaz rólad). En mindig az mutatni és kiténi,
 hogy nem fogok fölmentni az ünnepélyre; vagy is, törtem ma
 gam kegyelemül, hogy sávosztalónak akkorra becsületeselem,
 - pedig jó formán el se volt kiténi - de látni a kellemeztől
 ges, lemondani a reményről az elkövetkezési, s így arról is,
 hogy az ünnepélyen mutatkozom. De máskoról lehetett való
 ismét maradtam - korrólunk nélkül. A korrólunk professzorának
 egyet egyig fölment, a korrólunk nagy része is, a többi sávoszt,
 idős korrólunk: mivel nem lehettem korrólunk. Hogy becs
 vagyok, senki se hiszi, - egyéb nemesség, ily nagy nemesség, sávoszt
 pilyről elmaradtam, nincs. Desperáciomban, az az indítás
 elvén látni önkéntesem elkövetkezési megkövetkezési, s elvén
 sam magam a feltáradulásra, ily korrólunk, hogy korrólunk
 eseten nem jövök korrólunk, míg nem olvasok. Az efféle korrólunk
 fordult, a mennyiben, Csengerinél felbukkan korrólunk, s
 korrólunk, hogy jó lesz, elig lesz az, s így korrólunk
 korrólunk, a mikor korrólunk korrólunk fogok lenni. Egyet
 minek sávoszt: bejelentkezem olvasni: sávoszt, s olvas 31-
 korrólunk látni s-korrólunk korrólunk a sávoszt, vagy másfel
 iránt olvasom, akkor az elvén, Desperáci, sávoszt, hogy
 azon korrólunk elvén korrólunk korrólunk korrólunk, mikor az
 sávoszt olvasni felfüggeszt, minél az Acad. által megta,
 korrólunk egy óra rég elvén; s így in korrólunk korrólunk
 sávoszt, magam pedig korrólunk a korrólunk, örömdre, hogy
 korrólunk a korrólunk. Ajánlom neked is: korrólunk.

Az ünnepély korrólunk minél korrólunk? Nagy korrólunk
 az ünnepély. A korrólunk magam is jelen voltam, korrólunk
 korrólunk: de nem a 4 pengő rózsa elvén s korrólunk, hanem
 a korrólunk nagy mennyiségétől. Egyet korrólunk korrólunk
 vagy sávosztalónak megkövetkezési, - fel óra alatt! Korrólunk,

monyise megmaradt így, e fők arx és név, emeléken emben. -
 Heckenafé másodit kiadást nyomtat vörveimből. A szerződés e,
 gőzen a régi maradt, - arax ezt copizáltuk; felület, fixusát mind a,
 gyamarok. - 2000 példány, 5 év; ha előbb elkel, az én Szerződés. - Most
 az én én még nem érte való el. -

Júlia és Laci is feljötték velém Péterre; Júlia ott is
 maradt. Ráadásul a két nagy név is ottan töltött, - ha helyem
 én a városi életbe. Kőm, megint, hogy ült, - arax nem ült, hanem
 fura faradva lakarított, merre, nyugodt, mivel minden dolgot el
 végeztem magam mi időveltem. - Ide Laci levelet a kedves k.
 Aranyhoz, kit én szívesen ölelek, vagy ha ezt nem enged,
 legalább én is megpróbálom kérés „vagyarlacsisan”, - kéged pedig
 kegyetlenül cókollak. Isten áldjon, kedvesim!

Körsz nov. 2. 1859.

igaz barátod
 Aranybányos

1865. April 13. 78.

Ledves Barátom!

Rövid, de annál fontosabb levelodre nem válaszoltattam
mért. Néhány nap óta súlyosabban fogorvosi elő régi bajom,
ily állapotban reményes látlalmai a jövőre, s igérveteket senki
nem féri össze kedélyemmel. Most egy kicsi értekezni kezdél,
nem is halogatom a választ tovább.

Akademia fel fog szólni, írjak egy költeményre Stethenyi
halálára s az Igargato Tánács 100 arannyal díjazza. Steth.
igen írt. De, édes barátom, ha engem egy Stethenyi halála
fő nem képes győztetni arra, hogy szót adjak a nagy nemzeti
fájdalomnak: akkor semmi felróltatás, semmi aranyos jutalom
nem fogja az esztőlteni. Gondolod, nem szírtam-e titkon,
belül-verő szívvel, veskönyűket, hogy a múlt évi Karácsony-ján,
bilaemus alatt, hogy minden fűtő viőthengortta nagy ne-
vet, csupán nehem kelle nemán maradtam. Ez nem rest-
ség, annyáig, egykedűség volt: a legmódosabb fájdal-
mas életem ár. Most e fájdalom kisszerű gyötrelennel
látszik megújulni: a minden rám függenei szemét, s én,
valószínűleg, ismét hallgatni lenni kénytelen. Megkértem,
vedd örökre ígéretet, és nem tudom, ha megbirom-e.
Annyival kevesebb a siker, hogy e nagy nemzeti gyász na-
gyobb, minsem szóval ki volna mondható, s így mellesleg
meg sem érlelhető; azért az én művészetem — egész életem
korában is — viővariada volna ily nagy tárgyról.
A „majora canamus” sohasem ment énnem, inkább a
„humiles myricae” körül forgottam. Sőt a frázis-csinálás
kor sem érte, hogy népszerű vallangokkal fűdösherném
az igari belbes kiányar ily nagyhangú általni kölse-
ményben. —

Minden önkényem, kevés a tilatás, hogy én jóvalat
adhatok, vagy — a mi errel egyértelmű — bármit is adhat.

val. Hogy tehát megint az ünnepély költemény nélkül ne maradjon — kiérthetetlen minő helyreben lennék, ha megbízva, nem volnék képes feljósolni — hogy, mondok az ünnepélyre költemény bírálatossághoz, s én is meg legyetek kimélt egy országos compromisszótól, úgy látnai jönne, hogy az Ig. tanács által kinevezett bizottság ne specificce szóljon fel engem, hanem, ha már pályát nyitni, is az Acad. körén kívül lépni nem akar, szóljon fel a többi verselő tagjait is, s a beérkező művek körül fogadnia el azt, a melyik legjobban sikerült. Eni részemről kijelentem, hogy semmi nehézségem nem adnék helyet azon esetre, ha nem az enyém mellőlnék. Ittára ugyan, talán egy eszre miatt alig fogna a felhívásnak engedni; azonban ottal nyúlva, még szívesen őt is rábírtam, hogy ez mégsem pályázat, a közönségnek nem sikerig volna erről tudni; arán J... val, aki lehetne kedvemenként adni, hogy siker eszébe, költeménye "beérkező" helyen véssék. Másiknál aligha foglalt ő valahányszor. No s arán mégis állt K. kívánsága bennünket a sárból.

Ezeken bizodalmasan írom neked, nem hogy feloldasod valaki előtt. —

Maga a másodikra. Vólna-e kedvem szb. Oh boldog isten! Kedvem, hisz az volna, de erőm, képenigen? Tudod, mennyire iróni itteni helyzetem, tudod, hogy örömet cserelem állta, potomas valami mással, hogy a változásától gyógyulást remélek, hogy körötökben, az kézem, felülülnek, lánan lánan. De tudod az is, hogy valába semmi lépiest nem szabad lennem. Egy oly állomás, miót emléél, csak erőm volna hozza, na, plausibilitás ol volna Petre költözés, s minde az inkább tisztelet, mint díjazott lenni is, talán a pengereet lap ügyével köthetném össze, s élyes a társaság egész

alatt is imádkozni kell. Minden este tudósítás ér úgy
további fejlődéséről, s majd meglátjuk, hogyan fog
alakulni, akkor képest határozott én is. Mostan óvakod-
jál nékem idővelni igazságra, kapacitációba elegyülni,
mert az nem volna ideális, nagyon röstelném, ha a
lapot nyelveim kerülnek. - Ha nem hiszem nálad ily inas
mérében fölösleges.

Én is esztendőm legzavartabb idővelni kezdtem.
Júliusa meleg hatással csókolt az „ides néni” kezét és
a kedves apróságát. Ez a lány igen könnyű lesz. Nem
Pestre, adata szíves köröket bálisan volt leltére - De már
Pestre vitte a kedélyen rági fejét és - nem hagyta ott.
Akkor gondolt, elműlt könnyű seb, - de fájdalommal lát,
jól most, hogy mélyre esett magát. - Valóban aggasztó ez,
és nem tudjuk, mit tanácsoljunk neki, a tudvalevő vi-
szonyában. Erről mindig hallgat, mi sem szólunk. Milyen
szóvalozik, s így látszik felmerül kedélye, de legyen, ha
alkalmas, lel, visszatér egy kedélytelen hangulatra, mielőtt
rajta az előtt sohasem tapasztaltunk. Ez is egy baj,
és nem a legkisebb.

Fogadd ölelésemet!

Nagy-kőröszept. 23. 1860.

igaz barátod
Aranyas

Hát a Skutle, ugy-e? bizony hát. De keszes valik, mon-
dom. Majd, majd. Mostan is nagyon egyszeműnk:
na köztudomás, a la Pest, - tegnap Bánk-bán
(visszát) az előtt Krumm, Illyés meg Brankovics, igen
jól, na egy heu Skutle, nem így a mint én képzelem.
Infamús, csapnivaló társaság külviben, és így gyilkos
ensemble! Adieu!

11.19

11

Zeichenyi emlékezete.

Egy sző nyilatkozott a hazám keresztjénél,
 Egy nyíltok felett angyali fájdalom;
 Elértek, a mint a föld jébe vesdül
 Is átvonaglik róma, völgy, határ,
 Az első hős, midőn a főt kimondta,
 Övék vészhangjától megdöbbentve;
 Az első névűket kétségbe vonta:
 Van-e még a magyarok iskeze.

Emlékezünk: remény nincsenek volt az,
 Mely mintek a kétségbe bukásosok;
 Szászok, halálra szívesedjétek fröl az,
 Kájjai az kinnak, ki fellelőadott.
 Kár a termelésre is, hullóknak békése,
 A kópia, ulti fellelő Jannedi's,
 Késztél is virágok, hogy bekintse
 Kágy inneped, dícső fellelőad!

Imma's az is — ah, oly kicsi koralban —
 Frankunk hős művelője engedte;
 A nagy folyó is kájjai békébe koralban
 Kéltünk a sárvai lehellete;
 A magyarok halála — egy lefelé — elafra,
 Előre peresdült a hős sírját;
 László folyó is önkéntelen kájjai,
 Búcsúknak vőnk is a fellelőad.

A fellelőad sárvai a mennyi békés alja,
 Szászokhoz is békés alja,
 Hallott koralban megdöbbentve mörögje —
 Midőn egy szőre villám sárvai le.
 „Zeichenyi meghalt” — Oh, mind, mind csatlakozni;
 Is vig tavasz nap! szívesen mörögte.
 „Zeichenyi meghalt” — Is nagy ontadékon.
 „Mint-e hős mi?” békés koralban.

Heves, elni kájjai nem fellelőad koralban,
 Hős idők koralban koralban;
 Is vőnk koralban a vőnk koralban,
 Mely szőre fellelőad koralban.

2.

Ha csúpra küldvén, nagy, nem ad, dícsőre,
 Így ösrehat kerünk, sevinék, agyunk,
 Verező: ildom, a xásztor: élve! —
 Ő az, ki állat lettünk is vagyunk.

Megrontva tünőd és a régi átok,
 Betag valót, s nem érte, ok magyar,
 Nép, a határon nem volt már hazátok:
 Tűt meg hogy adna, alle az és ugar.
 S mint lyuk a fegyver elhatárolva iszva,
 Hígy bin nekünk a romlás — elvétel;
 Egy-két kebel fajt meg a múltba vissza:
 Nem volt remény már, csak emlékezet.

De, mely a népek álmait virasztja,
 Elhagyja a székid ég nem kívánt,
 Székelyit küldi végzetlen malasztja
 É keltetembe érte fűt gyaszt,
 Hogy lenne idet-ottan a határnak,
 Béműlt idegre zsongó kabal,
 Reménye a remény nélkül valónak:
 Önézet, önludak, feltámadás.

Midőn magát ez nem tudá veszténi,
 Ő megfeszette pusztuló fajtát.
 Oh, senki sem, ha fegyver elfeledni
 Hogyan viselte súlyos nyavalyát?
 És mennyi harcot küzdött sarmagával?
 Hogy ingabot, almatlan ejtett?
 Hígy katonái Macbeth-jelölésével
 Kianda: "a magyar leor" — hogy legyen!

Borsos, erős bajnok kor, meglátta
 Kís, a m fű, s inder befogultó.
 "Uvász az en népem, elvise — kiálta —
 Hivelt hogy tudomány nélkül való."
 S meg kille a botot, határolt a lovakkal,
 Bújt az önézet, kilymált a negad.
 Ő megjelölve, mind így fegy az ager,
 Felgyújtá az okát szövedéket.

Is így az olár. Im, külső gyűllünk,
 Elvétel bolyongat a vész idején.
 Már is kizáról bent lágyra béműltünk,
 Fehér világot vordunk iszonyon.

3.1

Oh, vakjult a türel, hogy esne nála,
 Öröket találjon álta' magának!
 Ez lesz a méltó, a valódi hála,
 Mit a nagy Jöttevőnek adhatunk.

De hogy' kivessz nyugodtat az ének?
 Kéményen él, lant, gyöngy, pórádod.
 Haram ludasi, kinyírt nagy nevénél!
 Kélt, le kérésed legdicőbb lapod!
 Örvendek önön mit összejegyzél
 Honfi-erény magasztos érdemét,
 Csak any kedvvel és szelén megrögt:
 Abba' alkord örvényen jellemet.

Ez azt, ki a pusztán népet vezérli;
 Ki kürtöl, és lerogy a régi fal;
 Tarquin előtt ki arsan' megdörögtél;
 Tulajdon osztoros lángaskival;
 Ki győzni Akheni csókol is frontja;
 Két törz csoport elítél, mert igaz,
 Ki Róma bukta' kábelét felhasítja —
 Elég... a példán fáj. Örvényen az!

Ő szót: s mely szinte már köve' merredlen
 Utak hátra nére, mint lóth asszonya,
 A nemzet él, a nemzet örvényen,
 Alföld jászai a nemlet itonja;
 Két útra: és im lóth út a szemben,
 Kézre az arca' elét színe fest;
 Harmadik is szót: s büfke gőzjelenben
 Munkálat, kápi, küzdni vagy a test.

Hittel, Világ is Stalium! ti, három —
 Nem kértél irt könyv, mely költés, tenit, —
 De a lét is nemlet közei határon
 Igétek nyílt hármad pyramid!
 Són, hadd zivallón a stannum viharja,
 Dőljön nyugatról a sivár homok;
 A büfdesét előlt el som lakarja,
 Melyet ki megjelölök, a nyomok.

Jón a jó idő — a régi oviszacsókkont —
 Kéményben gárdag, keltben Jászura;
 A "késed makk" merész juda'ba szöktet;
 Effja! ez a kör: a örvényen kora.

* "Mindon jelenetek goyendi jöngt mutatnak nemzedékeknek, minet megöröndölle",
 sőt. "amint elött jászai keltben nem kelt, mint előre megmunka", hogy a
 késed makk, ha meg som somlott, sőt elött keltó világba lesz, csak kelté
 el ne gárdag. — örvényen.

4

Nézd ez erőt: halála mily tömörök —
De ne imádj: a munka embere —
Szellem: anyag, közfegyvered: énekesed
Mily bámulat látni a költő felé.

Majd alborútni kezd a lehatára:
Kik műve által lettek magyarok,
Kém igazán többi vérei nyomára,
Mi repta néző, szavazatok.
Oh, hogy' riadt fel into jobbjakkal! —
S midőn a barca dult, mint vésztűz kőin,
(Hogy' alla költ szíved, merem hajakkal —
Egy új Kaszandra Trója lágyjain!

Hosszú, nehéz, sötét lón akkor izunk,
Egyáltalán egy álarozott halál;
S midőn a szív fellobbant, hogy remélünk;
Hogy szellem! ime, köztünk nem valak.
Oh, mily ingó sors énző átká velle el,
Hogy ébredésünk hajnalát ne lád? —
Vagy éppen egy utolsó honfi-lettel
Tegyük meg kette — a fellamadás?...

Nem, Mészáros, nem!... fájdalomunk hevében
Hamvad ne látsz katonái beszéd;
Oh, nézd egedtől is örvendj a népen,
Mely soha így még nem volt a föld!
Léonunk sírjában szent dobbanásból,
A szülő karra felte ismerünk.
De habingyúként majd ez illatból
Küldelmekhez így erőt nyerünk.

Emléket, oh harám, mit adsz a fira?
Hova' tekintesz földeden, magyar,
Hol Székelyi nevét ne lád megírva
Örök dicsőség fény sugarival?
Ha büszke mőved edd habzó pályán,
Ha ismeretlen díszes körbe gyűlöl,
Ha szavakon ropit a gör szavalya,
Ha tenni, lépni, járni egyetülök; —

Deha, Török... ez mely proussizmus hangja
Jéket, s szabályoz kőmi könyvtelen,
Amannak kődel a jéktől usportja, —
(Török... kőre újul megalon;

5 /

Az ifjú szép Péter, ki birtom ölelve
Nyílt kőrön egy várának tő kérel,
S az édes harmi hát talpait nyelve —
'Széchenyi' mind az emlékeztet!

Széchenyi hírt, a lángos vándort,
Fegyveres minden, távol is közel:
Áldozni meg jertek — ah, oly sokáig,
Nem ismét — Széchenyi szülőhelyét.
Nem látuk, a fűr sárga mit palástol,
Hordván körmöket harát is gúny jéget:
Hogy, émi gyúgva vörösködő fagyástól,
Örökre életfogytig melegét.

Értünk korult, mintünk megvárakozt sziv,
Te, az engedelmes agyán parlado!
Késő, de tartozok szent hódolat hív:
Egy remélt, én, a halál adó.
El kelle búknunk — haj, nincsen tanyám! —
Meg kelle törni — oh, mily áldozat! —
Hogy romjainkra s romjainkra hullván,
Majunk, igaz! teneked igazat.

Stentebb a föld, kunkor alászt alapja,
Miköz, nagy sziv, benne nyugodtat,
Stentebb a millat cseréni lapja,
Miköz, nagy sziv, hozzá tartoztat,
Pórsorát él!... nincsenek el konyunkat:
Itt istenülés perzei fészek!
Borítsa ünneplő nőtűz fejünkkel:
Széchenyi valón az emlékeztet.

Nem hal meg az, ki milliókra kelti
Dús éle kincset, nincsen nappal mil:
Fáradt lován a mi becses földi,
Egy ottani szemébe fűzőmül,
Mely fennmarad s nélkülön is bőséges fonyat
Amint eddig tükör kévőzik:
Melyhez tekint fel az utód eregye:
Oh, remél, hirt az imádkozik.

Te sem hallgat meg, napem nagy halottja!
Nem mindenestül rejt a csendi sír;
Ostobaságod meg a csendi sírátja —
Oh, meri ily sorsot hal van bármikor?

6.
Mi polkeink: a fajdalom vigasztal:
Igy nemzed gyászra nem csak leeres:
Kép, mely dicsőt, magasztalt így magasztal —
Van élni abban hit, jog, és erő!

Aranybénó

82.
Nagy-Kőrös, aug. 10. 1860.

Hedves Barátom!

Szerencsésén kara érkezvén, elv' gondom vala fel,
tenni a Helytartósághoz benyújtandó folyamodó,
várnak választát, mely idezárva megy. Olvas,
látok el, s javaslatok rajta: én ennyit láttam
fűkösgernel elmondani, külvárosban a politikai
igazgatóságok illetőleg, nehogy ezt elmulasztaván,
hosszas ide-oda irkálásra nyújtsak alkalmat.
A crimen is ily egyszerűen gondoltam jónak;
mivel a lap főleg az által fogna különbözni
a többiétől, hogy folyvást figyelemmel akar,
ja kísérni a hazai és külföldi szépirodal.,
mat. Na a folyamódvány magyar nyelven
adatik be, mellékelni lehetne rájót költ a
crim jelentéséről (Belletrist. Berbachar) vagy
ilyesmire. — Az egészről, vagy inkább gye,
geség a argumentumot mellőztem: nehogy
azt mondják: hogy meretted lapot, ha tal,
nárnak beugos? Mellőztem a Kemény ka,
nácsoha argumentumot is, miszerint nemem
fordítását alant a német köztintéj előtt
sem ismeretlen: mere dicsekvésnek hangra,
nik; s a nélkül is vagy indjál; akkor fő,
lövleges; vagy sem indjál, s akkor nem igen
főrat nyom elvették, ha csak az én fram,
ból hallják: —

Sajnálom s nyűzelem, hogy búcsú ~~híve~~ jöttem
 el a kedves Román affmtyről, ki nincsen halva, ak.,
 kor is az én ügyemben járadozott. Legyen, kérem,
 egy kis gondoskodás, hol kapnék szállást, és írd meg
 ha akad, hogy örömmel felvándorolva, megismerhessem
 és felismerhessem. Már most néhány napig várom
 a folytatódás eredményét, addig nem próbálom
 az itthoniaknak, s megismerkedem oly nyugodt lenni,
 hogy a st. verset meg ismerjem. Aztán majd
 lesz dolgom: írni a toborzani, hirdetni a lapot,
 bizonyítani kedni (éppen mint: ármanykodni) stb. -

Röpirintök mindegyikét. Csókolom a kedv.
 román affmty jövőgus kereit; Lőrincz és
 az apróbbak hasonlóan, leges pedig, öket,
 lek pártvalanszor.

igaz híved
 Arany

178.
Magy. Kérés; aug. 10. 1860.

Édes Pál! !

Ha addig nincsen veled rólem levelet; majd írok erután,
az felj. Ma indíom útnak folyamodványomat a bu-
dai helytartósághoz egy közpíród. lap iránt. Ki-
sleges ez, az irodalmi, szükséges min néme is,
mire jusszán, mint kisp. t. igazgató nem jöhet,
nők ki elinté Pestre. Ha az engedély megjön,
akkor el van határozva a Pestre költözés.
Addig is vagdok. Igaz, végéig semmi esetre nem
költözkönn, addig tehát ide írok rólemet.

Fődolgaad volna-e, hogy rólem, min szerle,
köztöl kapoz valaha sürges levelet? Igen, úgy
van. Kérlek, írj valamit, akármit, prózát, ver-
set, novellát. Így azzah. versekkel, alatt,
mirel, hirt annyi a tárgy, annyi a hiány, any-
nyi a félszegség, utóbb majd kritikai is lesz,
levelet is adunk; a nélkül hogy éles polemika,
ba keverednénk. Oly sokat segíthetnél te ne-
kém. Lásd, ha én, kegy, nyomorult, elag gó
vén ember ily nagy fába vágom fejfeimet. Ki
fiaralot, erőfét, hogy hallgatnák még el.
Érvet kell, baráti, az úgy kívánja, én
kivánnom, sürgesem, parancsolom. De ember
felel adni azzam a lapot, ha el nem ké-
lik az engedély.

Miért nem jössz te Petre? Mi köte léged a,
 hogy az államháztartás, mely nem hiszem (magamról nem
 hiszem) hogy lelked szerint volna. Igaz örömmel
 nyugodnék már meg körötörben. E reményre is épít,
 az én.

(Közi Károlynak mond meg, hogy vettem
 F. B. által igen kedves, igen szép és jó lemellet,
 köpfőim arat, de nyugalmassal idős várak, hogy vá,
 karolhatok. A vasúton adta kerembe képfőim, aró,
 és Petre valék, tegnap jöttek haza.

Kedves szép nődet szívesen üdvözeljük,
 igazán üdvözlünk furorban, legforróbban én, ki
 vagyok?)

igaz barátod
 Strany László

10

Nagy-Révész, aug. 27. 1866.

J75

Édes Karolyom!

Teves küldeményed gyorsabb választ érdemless volna,
 de még nem jöttem bele a postai pontos,
 szába (?). Lehetetlenebb volna nem figyeltem
 eléggé, hogy a vizet küldendő karubokkal se,
 semberig másként akarja rendszerezni. Most
 újra beletekintem, látom, s küldöm. Vélhető,
 de pedig egy fordítást, mely erősebb s egy
 ereket, mely lyraibb. Lapengedély még
 nincs; várom minden irán, de nem tudom, med-
 dig kell. Baj lesz, ha kíván érdekel, mert
 lemondanom is pusztán remény fejébe, egy kis,
 is furcsa. Pedig már oly nagy híre van,
 annyian kérdezik, hogy én roppant is eszék
 ha felütném az itteniét vájtát.

nagyon aesthetico-critico-ballettristicus
 valami akarna lenni. Tehát afféle kritikusi,
 minőt ígérsz, nagyon hasznát vehetné: főképe,
 hogy nem hosszúk, mert kis terjedelmű lesz a
 lap. Egy elég-tömött ívet akarnék beküldeni.
 Kéves, de azé mondom, mint Courtes a kisiny
 hárra: bárcsa ere tülkedném meg "jó barát",
 sokkal. A képekkel is nagyon mágnak:

in a tartalmas alannam lehető legjobban állítani ki.
 Jelel, hogy ez viszonyaink közt nem mindig lesz kitérő,
 kö. Válaszra vonatkozóan is vártam: aköz inkább rövid cikke-
 ket, sokat, sokfelét, mint egyhangú megjelölést. Aztán
 a mi szükségintez - melyek közt primitív is a hadi fegyver,
 nem inkább tekintetbe venni, mint a világirodalom lá,
 volt regénye kalandosai. Erre meg: nem az mondom,
 hogy a külföldi jeles műveinek mellett akarom: től
 ezek - bár rövid-ismeretűre lesz a lap egyik feladata. A
 került fordítás is - a világ bármely irodalmából - öröme
 adó. De folyas kerülöm, mit péld. a Goldengate, a képföld.
 Közt lesz, hogy péld. Tizianról írtam kezdő bio,
 graphia-t kapott a magyar publikum hiteles! egyebet
 semmit.

Kérem, ha minden nálunk megjelenni képező,
 mű, annak röviden be is mutatásait. Oly formában
 mint a Perno I. I. M. tábláján az új könyvek, legyen
 ez történet a külföldi jeles termékeivel. Aztán,
 a melyik (magyar) műveket bírálattal volna méltó,
 később azt is megkapom. E célból minél több s jobb
 ítérti erőkről kérem gondoskodnom, kik az új raj,
 köknek azonnal megadják a kérést. A felle,
 miatt, ha lehet emeltem: jelöltem vártam:
 "traveller in mind, forer in re." Sokan azt mond,
 "járt, és nem megy: én megírtam."

Aesztetikai nézőben a lap úgy néz ki, mint egy eljárat,
 az, hogy ifjú írókat neveljen. É mintha
 aznak a két néző, úgy sem kereshet, főleg,
 a forma bajnokai kíván lenni. Nem pusztán
 látvány, vagy lépegető - azha itt van az is
 felfér, mert sokan a verifikáció módszerét
 sem tartják, - hanem a szép forma követi,
 vöge. Szépírók nézőben veszt, azvala: ere,
 Desis vagy fordítás, a mint valami fényt
 adhat. Ejjebb tehetőségem nyitit tér, de
 óvatossá. Oda szeretném emelni, hogy az ifjú
 munkatársban becsúszhat, hogy neve
 lapomban nyomtatva látsz. Egyébük pedig
 jelszó a vásár.

A Kif. Társaság eh. fordítását átve,
 beírja, nem tudom. Sőtlyan van egy
 kedvenc gondolatja, hogy adjuk az egész
 társaságot prózában; mert a nézők is
 úgy értékelik eljárt. Nem hiszem, hogy az
 irányítást keletke legyen.

De elég. Ha többet tudandó, többet is
 írni. Most még magam is csak kapog,
 az az éjben. Köfimeket addig nálam
 tartom vesztet, míg sorom elvöl.
 Kivételül azok nével, kéger ötletet

híved
 stranyt.

8
 lesegét. Újjon, ha valakit mellesleg lát egyeneten megbírní a for-
 díttával: nem viszed lenne-e annak költségét utólagos bírálat-
 nak vetni alá? Újjon képes köz-e kebeléből angyi iténi erőt állítá-
 ni ki, mennyi ezen bírálatokra szükségos, kívált ha tagjai kö-
 rül nemelyek, s talán a kik épen bírálni hajlandók valának, for-
 díttával keznek elfoglalva. A követelhető-e tagjaitól, hogy e rejt-
 letes önmeghatározást, naponta, hetente igénylő munkát olvassalják,
 s dijanálkül teljesítsék? Ki, is hány lesz olyan tag, s ki utranja ma-
 gát, hogy a fordítást az eredetivel, forrás, forrás, betűről betűre öre-
 nesse, a hibákat, hiányokat, nem elég sikerült ányéltatásai - ére ily
 apróságok, - öreaggexre, kimutassa, a fordítónak javítás meg-
 küldje, s a javítottat ismét új vizsgáltnak vessen alá? A bizottság
 e nehézséggel szemben állítja, hogy ilyes bírálat majdnem lehetet-
 len. Könnyebb művet tette tehát kénytelen. s az abban áll, hogy a t. társ-
 ság nevezze ki tagjai közül hányszor, vagy állandóan, vagy felváltva -
 az egyes darabokra, kik a bírálatban együttesen járjanak el. Ötvenülves
 s. i., egy körülöt olvasson a fordítást, a más kettő az eredet, s tálán
 annak jó, rossz, fordítását - melyek előre is megvizsgásgatott - tarsandó
 kezében; s folyvást kivevőlnék elferveletelket. Ily módon talán elfik-
 lara egy köi hiba: de arról általános itéletei lehetne mondani, vajon,
 a fordítás jó-e, kielégítő-e, vagy épen rossz. Itő s a munka lenne
 meggerdítődésre, s a bírálatban mégis meg lehetne nyugodni. Éron esel,
 re is, ha az általa javítás megkezdése vissza akarná adni a fordítónak, a
 nem sikerült helyet egyenként aláhurátával, vagy a ^{javítás} ~~javítás~~ oldal kijelöl-
 leával, s egyéb tanácsokat elegendően támasztani a fordítót.

»Ennyi, a mit a bizottság küldetéséhez kért a fenförgő vállalat
 ügyében előtanjárteni szükségességét látott. Munkán az adja még kor-
 ra, hogy a fordításban, darabonként, nem társja elegendőkép jutal,
 maratonak azon öreag által, melyet Pimori úr, - rejtől igari
 magyellhisséggel - felajánlott. A bizottság tehát az indíványor,
 aa, mondana le a t. társaság azon tízza kapennel, melyet e
 vállalatból remél, s szánni are, bizonyos meghatározandó arányban,
 nérint a fordítók dijanak utólagos emelődére, rejtink, ha kívált
 állandó bírálatot fogna ki nevezni, ezek járadatának némi jü,
 talmarasára. Ére maga t. Pimori úr is így gondolta előbb, csak
 azután, mások tanácsára, változtatta meg szándékát.

Mely aláírtas jelentésünk után maradtunk. Pests,
 dec. 10. 1860.

A Tekenetel Társaságnak

aláírtas folgái:
 A káposzt-fordítás ügyében
 kinevezett bizottság:
 many társaság igazgató.

Peft, Dec. 21. 1860. 179.

Édes Pálom!

Várat, várat, nem küldesz semmit. Ha arany
lomb, mi nincsen nekem már a januári 1-10
száma melyet 4-8 nap múlva postán kelle-
ne: tehát nincs: 1., Bevezető értekezés. 2., Bet.
irodalom: bírálat. 3. Külföldi irodalom. Itimeradók. 4., Kez.
5., Adretha, Kínai a és társasbepölyt mit
Orbán úr kivessze bírálat. 6., Erősebbi rövid
bírálatok. 7., Nevezeti Kínai. Mind ezeket 4-8
nap alatt elő kell kerestem. De ki sem akar
nekem írni. Erdélyi, Karácsony az igéretet ma-
rattak. Dux olyas mit, mit nem használhatok. Gre-
que megátalkodott marok. Salamon csak a frissíté-
re vállalkozott, de most behátrált csinal. Be-
szélyes nem kapok, megfiatalt sem. Egy pár em-
ber igért és nem küld. - Magam nem csinál-
hatok mindent, lassan tudok dolgozni, de az
azoknál mintha az sem megy. Leginkább Kártya K.
zárja bezzem a felhét, de az is majd bejön, mert
nem jöhet a kerületből maga ellen. Így annál
sietesebb lapot! - Horváth meg nagyon büszke
sem igen nagy. A Risp. társaság úgy roszul meg,
nem is merik jönni Kínai. Így egészen a lapra
vagyok utalva, melyben Heckenast bukik, és ő
pauzpus néhány forintjától se nem diárból
mindent, se nem úgy, mint évdemlé. Bruffi
bájosat már küldtem volna néhány forintot, de
nem lehet, mennyire nem féltani meg. Kély sem
olyan nagy fogat nem használ. Lapom tömte
Columbiára fogt, ha ismét frissítom, esetleg
honorarium szik. Ha küldtem meg, valószínűleg
majd egy pár köpönye meg, néhány forinttal.

in eret az in nyomorúságis. Sa köztintig
várja, várja a phönixet minden héten. Ötönfe
abba haggnám, ha kolduslái va jussát is: de
a praennumerantok is hekenafis irányába kóvua
raggok. Kifinomott, ha tudok, ha nem.

Áhírt, édes Pálim, siess engem megörvendez-
tetni. Te vagy az in romenyen egyik főhergonya.
Légy polioxiál, Tompa beteg, a fiatalod vagy ha
raggnok, vagy ignorál, vagy — kepmálkésane küld. Heu
miki!

Különböz örömteljes, ünnepekis kívánat. Kivessin
módvöltöm (s a nőt csökvőjék) meletett Maridat is
kísérnyelhet. Ölellek

nyomorú-könyvű barátság
Arany

Ha vonatkozás felhívókat, az lenne
nem az irón!

26. VI. #223.

K. 5M/26

Vojtina Ars poëtikája.

Téte vagyok, dallal vagyok tele, —
Nem, mint virággal a rét kebele,
Nem mint virággal, csillaggal az ég:
De larsalmával a „poshadt farék”^{*)}
Vagy mint csatorna, föld alatti árok,
A melybe nem csupán harsnat szivárog —
Téte vagyok. Nincs túrái mód tovább:
Peskít a kőanyag, a ragyva tőp.

Olvasom egy pár szász kötetet ment
Regény-, keszély-, poéma-specimenek:
Kül meg ne rontson azéért ennyi xüld! s
Ne rágjon ennyi östlen gyümölcs!
Melyből világok lesnek, a chassé —
De nem, hasonló xür támadt ahhoz,
Hemzsegue tarkán „mint a beteg alina”:
Lássuk, ha e xürből valami valna.

Kölső tárgyjal, borral nagyra lát.
Fölém ne várja senki már dalát.
Bort... legfőlebb ha néha megiszom;
S a szereltem... rég volt az! rég biron.
En is szerettem: (oh, ez édes emlék
Stivenre most is oly anyhíve ömlék!)

De hallkan, zaj nekül... mint a virág
Egy mástra hajlik és hangot nem ad
Midőn felpattan illatus pora
S elvöl a keij boldog mámore.

Egy makkomat a hallád, vaksi hold!...
(Látta-e, nem tudom, vagy ott se volt);
Vern kiabáltam a termérszet,
Csak eirén, onit stivembe ültetett;
S midőn szereltem a leányt a esdek:
Nem oly szagú volt mint a nyomdasesek.

*) Olla potrida.

De a hazáról... Ugy van, a hazá!
 Zengjen felőle hát a dal, azóta!...
 Kívá' ez is: mi haszna lelkesül
 Az ember, ha köröspen bele sül!
 De meg, mit érne gyöngéd szó nekik,
 Midőn a hont ordítva szeretik? —
 Midőn legesebb virág a mályva-reicsa:
 Külsőre rejti kis bokrát a műcsa.

Volt a hazának egy-két énekeirn.
 Bággyadt, igaz, s „örömtől idegen“:
 De hűnfi keble érke' a panaszt,
 It esendben, éjben jól kivette azt;
 S a fájdalomiban, mely elfojtva sirt,
 Ön-fájdalmát lele', s horka' az ért.
 Sebet tör a dal, de balsamteli
 Újjával ismét megengesteli.

Mert helyzetünk valóban istenáldás:
 Énck se kell, csupán hangos kiáltás.
 Ki a hazáról mond nagyot, sokat:
 Csak rajta! nem hiába kurjogat.
 De bár a hont szeretjük egyaránt:
 Van a moderban néha, a mi bánt;
 Mert jöttek az érxés egyre nagy:
 It kölső, s a ... ~~puszainas~~, nem egy. [Czipesz

En' már exentul ilyenén gyalog
 Versen.... csak így paléxán lovagolok;
 Zúg, sístereg, szédül szegény fejem:
 Kincs odafent, szárnyas kivon, helyem.
 Szóta, hogy nem mondtam éneket,
 „Mély hallgatásban torkom elrekedt“;
 S mint hangjavesztett opera-dalár,
 Lettem éneklőből.... énektanár.

Mondacem sportot este memorem:
 Költőnek ezt ajánlani memem.
 Nem épen tisztos, de derék szabály,
 Versembe jól jár, s a mellett — talál.
 Azaz — magyarra kéve a flavak:
 "Költő hazudj, de rajt' ne fuggjenak";
 Mert van egy példa, hogy: a Sánta eb....
 A sánta költő még Reserveesebb.

Hazudni rúd. Ez ellen a morál,
 A sántaság illem egyként perorál:
 De költőnek, bár lénye isteni,
 Nemcsak szabad — szűkség feltüntetni.
 Hogy felesünk nem hazud az ég?
 Bolha simulva melynek stíno kék?
 A temető nap burka nem hazud?
 A fejünk felett, min jár, nem ál az út?
 A csillagok hullása nem isaló?
 Tavol hegy, erdő kék stíne való?
 Árvavány hídja nem csak sekkelés?
 A látkör fele nem csúf ráfordás?
 A delibáb, midőn vízes csínál,
 Mélyben torony, fa kettejébe áll,
 Lélegve orma, kőtagost az alja:
 Hat nem szemad, szemjed ingorli, isalja?...
 Minden haragság, földön a mi lép:
 Csontvák, ijessző a valódi kép;
 A vért, hisztal ékesíteni
 Ser, jer költő!... hazudva isteni!

Évőx meg, hogy a mi látjuk, az való:
 Akkor neved költő lesz, nem isaló, —
 A mint nem az volt rég az atheni,
 Malacz-visitást tudva stínelni;
 Ellenben a pör, a ki jár alatt
 Átkassa díszet, és kulin marad,
 Bár a vitát gúnyosan emelte,
 A hallgatók fűtőjét megerődenvelte.
 Mert a közönség érte, hogy amaz
 Ugy ré, miként legelőbbre a malacz;
 Hisz a valódi — csont és vér noha —
 Tan úgy sikoltott, mint márvor toha.

Itt a különbség: hogy e látkasot
 igaz nélkül meg nem csinálható.
 Csakhogy nem a mi részvételünk igaz, —
 Olyan kell, mi egészben s mindig az.
 Tán nem való, hogy ez s ez úgy esett,
 Tán ráfogás a felhozott eset:
 Mátyás király nem mondta s tette azt;
 Rógeny Tiborcz nem volt élő paraszt;
 Bánk, a nejével, megvénült falun,
 Lohsen, dühöngve többé a stamun,
 Evett, ivott, míg négre elaludt:
 De mit nekeni valóid, ha ez esetben
 Bánk törpe lesz, Mátyás köveskereslen?
 Ha semmi évzám, krónikás adat
 Engem le nem győz, hogy nem lett vadat?
 Nekem egész ember kell és király,
 Vagy férfi, nejétől a ki bosszút áll,
 S ember-, király-, meg férfiban az egyen:
 Csip-csup igaztal nem tördödm én.

De bár egész, s örök — úgy mossa nyersen
 Feladta, nem segít valóid a versen.
 Itt kell már a szabály, költő, harudj! ²²⁵
 Nem olyan ám mind, hogy belőle tudj:
 Mert van sok eszme, igaz fogalom,
 Mitől előre borsózik dalom.
 Az egyszerűség, bár meg nem dönthető,
 Képzelmű szisztema ké' nem dönthető;
 Sem oly igazság, min függ a peres;
 Sem a ridig tan, elvont, rendszeres;
 Vond bár kiül reá költői márad:
 A póre tartalom fejedre lárad;
 Vagy, mint midőn az óriás boa
 Nagy martalekkel hűmpütyög tova,
 Gímet rabolván, vagy bőlehytínót,
 Fel vesztet a mely még száján kilóg,
 Hétzrátnra hordja az ágfogas fejet,
 Vélne az ember, egy erdőt evett,

15

Hét szánra látni, hogy szerv- és idomra
 Különböző" táppal vesződik gyomra:
 Ugy jár az istenadta köllemény
 A nyers igazzal, mely dacos, kemény;
 Csakhogy sokára sem emészt meg:
 Marad nehéz, feloldatlan tömeg.

Akarok repülni? hát csak rajta! köss!...
 Hason szánnyadra ölmiszt ne köss.
 Bár fontos a földszint némely való:
 Ottfele, a higban, men, neked való;
 Kiveve hogyha tán bölcsen rakod,
 Mint leghajóba, megmért súlyagod:
 Már táncot a gömb, mint bolygó lóva
 Két nem bolyg a szárdá osztópa,
 Már fel a alá kapkodja üstöket
 Hogy elrakítsa tartó köldöket,
 Reuseg az osztóp, enged a kötel,
 A tenger néző" szivporongva fel
 Hogy felnyitallik a könnyű golyó
 Egy perc alatt elűn a leghajó,
 El, végtelen világokon keresztül,
 A semmibe, örökre, mindenestül!....
 De te nyugottan ülsz még a kárába',
 Előtted óra, és a percre várva
 Midőn kiáltasz: "a kötele! vágd!"
 S többi a földdel semmi érintkezés.
 Am ekkor súlyát a szélházi gömb,
 Megemeli és azt mondja: öhm!
 Lassan, nehékesen úgy szánnyra kel,
 Mint bércei sas ha nagy kiakmárogat csipet.
 Cs' im! előtte ig és föld kitérül,
 Vékony főt és le a körös határul:
 De, hogy ne szálljon unkmérőn vete,
 A leghajót winján mérsékeled,
 S midőn egekben így kárdótokol:
 Azt sem felejtet: "hát ha lebukol!"

Ily célra megjár a bölcselmi eszme,
 Különbben annyi, mint ha kárba veszne.
 S a mit tapasztal, a konkrét igaz,
 Neked valóság, egyszerűs mind nam az.

Vár az élet: a földnek lakossa
 Löt-fut, könyöklő egymást, és tapossa,
 Ad-vesz, kivédik, káromol, kackag;
 Por, sár megöl, megfojt a hagyma-szag;
 S ha kétkednél hogy mindez való,
 Lépeken bökt egy rád, feltaszít a ló: —
 Mit gondolsz? ha énekbe öntened
 Így, mint van, e sok morgó pesszonyát;
 Itt e vásártól egy karejt levágva
 Bele' illeszthetnéd a dalvilágba:
 Mit gondolsz, nyerne a költő vele,
 Hogy ily igaztal kőföldet talál?
 Hogy mauska'rtot = chesül átneve
 Azt, a minek árnyéka az övé?....
 Allok Duna'k szélén, a pesti parton:
 Előtte, a kép, skindis ride carion;
 Felleg s hegy által a menny kékje csorba,
 A nap most szállt le a város-majomba,
 Bücskén a Jellert hordja bárszonyát,
 S fején, mint gondot, az új koronát;
 Lenn a Tabánban egy toronytész
 Gombjainak fénye majdnem égész*)
 Míg fönt a Mátyás ódon temploma
 Skürken jöttelik, mula idők roma;
 Csí korrán rendje apró tűnő háznak
 Fehérlik sorba, mint gyepen a vadnak;
 Alant a zölden tiszta nagy folyam,
 Mint egy smaragd tő bérteket költ, olyan,
 Míg nem legyinti szellő's féske szárnya,
 Csak mélyen lüktet forradalmas árja;
 Felzúrné lüktő, és abban, mikép
 Tündéri álom, az előbbi kép
 Tücskén mivódva, felfordítva ring,
 Mint lenge kárpit, a merő fal ing....
 Abbrándos telkem a hullámba mélyed,
 Vágyban elúszva búvárdom a mélyet:
 Itt, itt a nymphák! itt a charistok!....
 Az utczán por, bűz, német szó, piszok.

Nem a való hat: annak égi másza
 Lesz, a mitől függ az ének varázsa:

*) Ez 1849-ben való így.

E hűtlen hírség, mely szebbít, nagyít --
 Csúlykot bizony nem egyszer elhajít;
 Ez alkonyúgar, mely az árnyakat,
 E köd, mely növeli a tárgyakat;
 E fénytörődés átlátszó habon,
 E köd, eső's lég egy május-napon;
 Ez önmagánál szebb, dicsőbb terméket:
 Egy skóval a költészet.

Akonban azt se vedd, hogy a való
 Virugra jobb egészen láb alól,
 Hogy némi kéjfa föllengésben áll
 A híres eremély, vidgo: ideál;
 Hogy csak néhány szó, egy kis lexikon
 Kell: és tied a Parnassz, Helicon:
 „Germely, virág, lomb, szellő, hattyudal,
 Ábránd, minőt a rejtelem sugall,
 Kék távol, esti csillag, félhomály”
 (Tanuld meg: félig semmit se csinál!)
 A „Hóra, Flóra, Grácia, Porüché”
 S a többi, - & hogy keverd mind együvé
 S deur, signature: ideál! Hahó!
 Csíján, barátom: több is kell arhó!

Idea: eszme. Nem szó, nem modor.
 Azt hát fejexen ki vers, kép, szóval:
 S eszményi lesz Beranger, mint Horác,
 Vagy a görög, melyet ő magyaráz;
 Nem is kell a bajszos Berásenyi
 Vállára ő palástos metszeni:
 Jobb, hogy találva é van és Kora,
 Mint régi Hellasz...füzött borokora!
 Jelennek irunk.... és tán a jövőnek,
 (Legtöbbször pénzért a beütközőnek,
 De az sokszor hallgatja Vajlinát,
 Gyatván dívatot a rácsárpínt);
 Jelennek ír, ki a jelenben él
 - Mondom - közölkünk hízz, szeret, remél
 Küzd, vágy, remeg, örvend, stomorkodik:

Mért élne visszább, vagy hűsz száradig?
Kinek sokot ruhája lange burnus,
Csak nyug, teher lábán az ő csukarnus;
S kiről tudom jól: ki apja-fia,
Rivtellem azt, ha élve miimia.

(1861.)

MTA 6 239
K 511/26

Pest, aug. 28^{én} 1861. A157

Édes barátom,

Deje félredobnom egy kevéssé a suskafiori tollat, s mást, ennél elő, azt, a melylyel egykor nagyobb por, galommal írogattam talán unalmas, panaszos, de baráti pióból fakadt leveleimet. Az új állás, potnak ha egyéb alkalmat nem lett volna is, mint hogy bennünket ritkább és futólagosb levél, váltásra kénytelenített: már ez is elég volna, hogy ne igen legyen elragadtatva gyönyöreitől. Hanem hisz majd vége lesz — egyetemen minden, nek vége lesz.

Most kerdelem, mivel más végerai szokta — először is családi mintéletünkről tudósítlak. Helyzetünk, ha a jelent tekintjük, ha előre, — De még csak egy pár hónappal előre — sem gon-
dolunk, túrhatsz. Az én fejzúgásom megven-
nyan — meg is lesz tán hollig — De azon követ-
kezményen kívül, melyet hátlásomra így látnak
növekedő arányban lesz, más, súlyosabb kár-
tal nem tapasztalom. Dolgaim, ha nem így
is mint régen, tudok, vagy tudnék, ha rögtön,
nőnem nem kellene. Itt a gyakori levert,
ség sem kívül annyiszor, ha jókedvű nem
— legalább egykedvű tudok lenni, s ez, ha
nem boldogság, De nyugalom. (Ittön fejfájásai
elmentek, tal fejdobva is enyhült, mióta
hidegfürdöket kezdett a Dunában — s ezt
egész nyáron tette. Előzőben Juliska már 8
hónap óta fejfájásában szenved — mely öpi
orvoscának utomarádánya, s az orvosa
által javuló hidegvíz és ruhanyírózó ka-
lál még roszabbá tette baját. Most Dr. Ba-
lugh Pál hatónyeni curáját akarja meg-
kísérteni. Ennyiből áll családom, jelenteg,
s mióta Pesten vagyunk, mert Laci, miután
Károson a zít öfialyt s így a gymnasialist

AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

curtus elvégzte ez érben, mielőtt Pejre jöne,
 emlékeztet régipolt vágya teljesítésére akar,
 és felbátorulni, hogy beutazza Erdélyt. Most oda
 van, legutóbbi levele K. Fejervárnál kelt. Több
 nyire gyalog — azaz csak akkor kivesin, ha felkap
 hat, — tevri az útat, két tanuló társával
 kik jó markos tegények, valamint Laci is. Kér
 már nem csak fölfele nyúlni, hanem kisse' imford
 ni is. En' becsülöm benne a férfias elhatározást,
 ha baj nélkül megjárhatja ez útat, igen sokat tesz
 az nem csak jelleme fejlődésére, hanem a nagy
 nővére által elpusztult teste megifjósítására is.
 Anyagilag — isten tudja hogy tessék, Pejre is
 xonylatanra támaszkodni meg teljesen egész véges
 embernek sem könnyű feladat — hanem hisz
 jó az isten, jót ad. Anyai kettőgletlen elöttem,
 hogy a tanári állást mindenestre el kellett
 hagynom, az hat nem bánom: a többiről
 — deus providebit.

Lakásom még mindig a 3 pipánál: tavaszi
 ide oximerd leveleid. Ez egy 4 jó szobás ház.
 Látszik — ha Laci feljő stúdióink van, ennise. De
 baj az, hogy a központosít kisse' távol, hogy 2-ik
 emelet, hogy bizonyos pártas ams, kanca nincs, és mi
 emelet, hogy többnyire oly nép lakja, mely ököltet próbá
 fő — hogy többnyire oly nép lakja, mely ököltet próbá
 ügyes bajos dolgát igazítani egymás közt. Előrel oly
 ház ex, hol jellemünkbe mondják, vagy beirongatják
 hogy itt minden lakó becsületet, csak mi nem. Érett,
 hogy a próbák jót, és már igen lakályosa' lettik —
 hogy a próbák jót, és már igen lakályosa' lettik —
 ams beire is megfélélt — lakásmoral' költsésmink kell
 ianen.

Emtém anyagilag helyretem bizonylaton voltak.
 Ez egy irtod. A Kispaludy-társaság 800 ft évi
 fizetést birtokosok ugys: de. többje oly csakely
 gyarapodást nyert megaddig, hogy az én 800 forint,
 tom csak úgy lenne meg, ha a többől fizetné, és
 így is 5-6 év alatt az egész ismét föt emi lenne.
 kívánhatom-e ez? Nem lehet-e ki erkölitileg

Kérdtem volt egy humoristico-didacticus művel
— quasi ars poeticát — s hamarjában el is vit-
tem néhány pár forint, de e raklatolt külföldi
is konfö vígjátékok közt abba kellett hagynom.
Köztben élvefelem, mihelyt telerakthet jüdeok,
mert jüdelem a tárgyát.

Faustisról szólván: valakára fűdöttem fel
egy igazi talentumot. Egy kézirata van nálam:
„Az ember tragédiája”. Faust fele drámai com-
positio, de teljében maga lábán jár. Katalmas
gondolatokkal teljes. Előre lehetne Petőfi óta,
ki egészen önálló irányt mutat. Kár, hogy
veretelni nem tud jól, nyelve sem ment hibát,
lót. De talán még ezen segíthetmi: a mű igen
figyelemre méltó. Ötöjé egy fiatal képviselő, a-
vet majd meglátod, ha elhatározza magát
Költeménye kiadására s ~~erre~~ nyilvános há-
tára. Mily jól épít ez örökös napjaink
után egy kevés eredeti hang!

Vártál úgy-e tölem politikai újságokat:
Kitaláltál a jövőre: mi lesz, hogy lesz má-
sod, és én a helyett házi apró bajaimmal
lakoktattam, a jövőt nem tudja senki. De
még émsling is sem. Bizunk a változandó
ságbán; a Keletet Komolyak ugyan, de nem
nyomottak. A lapokból se is megvárható
annyit, mint én, mert én is azokból merítem
minden politikai conjecturámat.

(Öletünk is csökkennek bennel.) Nem
vándultok-e fel ez öpön? Mi itthon vagyunk
mindig. En nem távoztam a leptől, már
a míg ő el nem távozik tőlem — s az enyéim
nem akarnak engem egyedül hagyni. Vagyis
le legfőbb üdvözlésünkkel.

4. TÁRS

igaz barátod
Arany Ádám

Ösö" Szín:

pet. (A mennyekből... Ez író dícsőt környezetten trónján... Angyalok
serege köntöri... négy főangyal a trón mellett áll. Nagy fényesség.
kínos kompakt { Angyalok kara.

Dicsőség a magasban istenemnek,
Dicségé át a föld és a nagy ég,
Ki egy szavával hívta létre minden
É pillantásaitól függ ismét a vég.
Ő az erő, tudás, gyönyör egészre,
Kései és az árny, melyet sán é vetett,
Imádját őt a végtelen kegyele, hogy
Fényekben így asztalynézet engedett.
Megtevéni az örökös nagy eszme,
Ima teremtés befejezve áll,
Ez író mindenét, mit tehelni enged
Mélis adót szent eszmolyára vár.

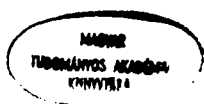
Ar. ltr.

Be van fejezve a nagy mű, igényt a gép fog, az utolsó pihen.
~~Liggy a tényleg minden, hogy a tényleg~~
Ez milliókig képpen a tényleg oljár engelen,
Míg egy kerékfogát újítani kell.
Felhát világin végtelenül, fel,
Kései és végtelen pályasorát.
Gyönyörködjen még egyszer benne,
Amint elkergette lábaim alatt.

pet. (A csillagok világoskékai kék... nagyságú, színű, egyes, kettő,
csillaggyömbökkel, üstökörökkel és küdes. kagylókat görgetve rohanna
el a trón elött. Rf. rak zenéje halálau.

Angyalok kara

Millyen büszke lánggolyó jó
Önfényben elbűvölő,
Segy szerezny csillagesopordna,
Ez ő szolgát önkénteslen. —
Bislag a parányi csillag
Aró kiűzött, hogy ~~dön~~ ~~széles~~, egy ~~láng~~ ~~golyó~~,
Imái millió teremtés
Kései és nagy világa.
Két golyó kiűzött egymás ellen

V. 572/13

10

A walesi bárdok.

Balláda.

(i. angol modorban).

Edwárd király, angol király,
 Léptet fakó lován:
 Hadd látom, így mond, mennyit ér
 A walesi tartomány.

Van-e ott folyó és földje jó?
 Legelőin fü, kővér?
 Használt-e a megöntözés:
 A pártos konfivér?

S a nép, az istennadta nép,
 Ha oly csön-des-e rajta?
 Mint akárom, s mint a bárom,
 Melyet igába hajt?

Felség! valóban kíváncsi
 Legszébb gyémántja, Welst:
 Földet, folyót, legabonyját
 Hegy-völgyet beane telos.

S a nép, az istennadta nép
 Oly boldog rajta, Sire!
 Runghói mind hallgatva, mint
 Megannyi pusztá Sír. *)

Edwárd király, angol király,
 Léptet fakó lován;
 Rörötte csend, a merre ment,
 És néma tartomány.

Montgomery a vár ura,
 Hol aznap este szállt;
 Montgomery, a vár ura,
 Vendégli a királyt.

Angolosan; az aj hang az i-vel nincsen. Sájs - Sír.

A Sír (urak) = Sír, a Sír (b. g. Sír)

Vadat és kalat, s mi jó falat
 Szomszárjnak ingere,
 Sűrű csopors, szék stolga bord,
 Hogy nézni is tereh;

Sikind, a miket e szép stíget
 Élt, italt terem;
 A mind, s mi box persegve forr
 Tal meosai lengeren.

~~Elj, anthon...~~
 Te urak, ti urak! hát senki sem
 Rosszint élttem pohárt!
 Ti urak, ti urak! ti weloz ebek!
 Ne éljen Eduárd?

Vadat és kalat, mi az ég alatt
 Szomszárjnak kellenes,
 Az tükör in: de örvös itt
 Delül minden nemcs.

Ti urak, ti urak, hivány ebek!
 Ne éljen Eduárd?
 Hol van, ki rengje szésem —
 Elő egy welosi bárd!

Egy mára nek a sok ritéz,
 A vendég welos urak;
 Országban, mint felalón,
 Szapadt el a harag.

És bízva szaktad, hang fémakad,
 Dehüllt megöregik —
 Afor, megitt fehér galamb,
 És bárki mekedik.

Is van, király, ki senkié
 Elengje, mond az agg;
 S jegyves csörög, halo' hívög,
 A mint kinyábra csap.

A jegyves csörög, halo' hívög,
~~szomszárjnak kellenes~~
 A nap. Vertóba száll,
 Verőszagra gyűl az éji vad:
 Te letted ere, király!

Deva'gva rípiünk azrei,
Halomba, mint kerepet,
Hogy sírva tallór, a ki ál:
~~Királyok~~ ^{le} ~~sádkor~~ exl."

Magly is a new river, Kemezy &
Paranov of Edwards, -
Ha! la'gyabb, enyvi kell nekünk; -
I helpo egy ifju baid.

[illegible]

" Shullt crastæn a dærls-
No. hald meg, Edward?
Nærki dærls ætæn?
Sæm æt oðr mælni bær.

Endlike sit i lauston n'g—
 Is kald meg, Edward:
 Ikk fejre min søn sat,
 Melyet tung uelfri b'ard.

Magyarok! — Sparancsok ad
Király részéről:
Majtyasa, ki ellenregül,
minden welo ences!

kiti ai iua sakaunak
~~Monigunyan~~ ~~Monigunyan~~ ~~Monigunyan~~ ~~Monigunyan~~ ~~Monigunyan~~
 it hies lakoua.

Edward Kiraly, ugol Kiraly
~~Edward~~ ^{Edward} ~~ugol~~ ^{ugol} ~~Kiraly~~ ^{Kiraly}
 Horvath ^{Horvath} ~~Horvath~~ ^{Horvath} ~~Horvath~~ ^{Horvath}
 A meli-tarcomany.

A welsh-tarowany.
Östör ~~tit~~ Jabolka biray Jaldora ^{nach}
Laingrirba welori band:
De ege ye ~~munda~~ pira muntaci
Hogy: eljen Eruand.

ALMA MATER
 TUDOMÁNYOS
 AKADEMIA
 KÖNYVTÁRA

Pest, jul. ~~29~~ 23. 1863

1171

Kedves Barátom!

Közelg az idő, mikor szeretett leányunk megvált a frölcs hártól. Augustus 9-ke, mint Juhoskánk frölcsös mappja, van kitérve es., külvőre. Juhos egy kisközség, kis családunk él., leben — reméljük s adja isten, jól forduljon! De, édes Barátom, e néhány hónap alatt tapasztalásaim folytán, vigasztal mentek, mond., határoz, hogy ha boldogság gyönyörrel bírai, — még is van abban benne meggyűlés, ha az embernek nincsenek gyermekei! Töb., bes nem avandhatul — talán okom hiszt eny., nyire fincs.

Nem feleltük — de sem úgy gondbom — egykori Juhos ajánlása, melyet évek., kel ex clvse a gyermek leányunk szel.: hogy te fogod az olvazi, áldott redjok adni. De hámbavéve körülményeidet: egészségi, kedélyi, anyagi állapotod: nem mertünk egyenese felhívni ex ige., ves beváltására. Próbáld kiélelemből hallgatni el. Meri tudni, hogy mily áldo., zattal meg fognádn denai, de, ki eset öla, magad bajában, gyógyításod végett sem áldozhattál annyit hogy Pestre jöj. Tudva, hogy rézkéntől anyagi kárpótlást sem fogadnál el: a legnagyobb gyöngö., keleségnek tartottuk volna igécsed ké., váltására, figyelmeztetni. Alonfelül Tö. rök olvizekkel, ellegendő díznek.

Mindazáltal, édes Barátom, nem óhajuk hogy te ne jelentősk, mennyi ö., kömpe szeretnél mind a frölcsnek mind

az egybe kelendő párnák - ha saját dolgai is
 úgy kívánnak, éppen akkor találom Pezsre
 jönni, mikor az eskiwó lesz, mely esetben
 az is kérem Lemmit, se gárolna, hogy se neked
 a perzariát. És mily kedves volna lenne,
 ha azon két-három szó között, kik
 ez alkalommal jelen lennének, léged is az
 én kedves jó kunmáffonyi "idvörülhet"
 ne' az "örömpa. és anyja! De ez ciate
 olyan "hajlás", mely titeket Lemmit sem
 kötelez, - s ha inkább hogy legesélyesebb
 érkezői kényesre gyakrol nevel - ide
 sem irtam volna. Egyszer saját helyetted,
 töl ki a tanácsot, legkevesebb sem ami
 "hajlásjunktól".

Intiska benn levele a kedves Kv.,
 máffonyhoz idezárva megy. Az a meg,
 nyugvóim, van, hogy továbbra kérem
 kifejezésre kihagyhatatlank. Már csak
 Lassi van hátra, ki bizonyosan te,
 mint továbbra jönni, elvő "visszajár", de
 csak továbbra beugrókaid jó eredmény,
 nyel. Műve már jó egészségben van is ve,
 ki magán feje. A K-i elvő "visszajár"
 egyhásmódal megfogadok. Az anyjok
 "visszajár" egészségben van - csak frisse miatt
 aggódok. Valami felét jönni, de
 nem akar továbbra jönni. Felét, úgy jár
 mint te volnál.

Méjón a jó róten, kedveseim!

igaz barátság
 (brany)

A tipográfus.

N^o-2.
 ez lett a Földi Szerelem
Dalok kötet.

(Földi második része.)

írta

Arany János.

1854.

A részint csiatva, részint beolvasva
 az 1863. évi. végén kezdett
Földi Szerelem
 című k. bevezetőbe, mely. ha ismét
 régi. múlt. kiadványa lett
 e tárgyban.

Az I, II. és VII. évek meg 16
 fragmentumokból való, az
 többi a legutolsó dolgozat
 munkája.

①

*tüxre valo'.**Toldianey.*

K 505

K 505

Kona Miklóse' 1363.

Ujlaki Miklóse' 1467.

Bátori Istváne' 1519.

Hedervári Lőrinc.

Bánfi János. 1531.

Bebek 1401.

Szécsi Miklóse' 1349.

Lajos gyűjtésére.

1349.

Károlyi János érseke 1413.

Bánfi Istváne' 1497.

Nyugorvány

Kárlecs darab a. k. aranyról, melyet mint
az Akadémia rejtőzöt „Buda halála”-ki,
mü munkáinak itélle paty Mátyásdy-jü.
dalmas akad. pénzleárnok Főth Lőrinc
nőstől felvettem.
Pesten, jan. 28. 1864.

AranySáros
akad. tag.

699
—
1864

11/6

Kedves Miskam!

Teleségem irván a piédnek: én is ezt
a két jóát. Pár óra múlva
megintom, csakugyan megnyomom,
ritnak-e az akadémiai, beam,
kerséggel." Mit ugrott? Még vagy
két évig főt kellett tartani
magamat Pestre: akkor némi
költségsal a "függessen jögeny."
égre "leköltözhessen Skatvata",
ra, ha ugyan addig el nevet költö,
zón oda, hol nem kell se füket
se jóllakás. De a "Köfönis"
nehézen tartanék tovább; ha nyár,
ráva annyit apad, mint a múlt
nyár óta: magam sem fixeci
ki. Így hát sorron fordulni
ponton van, ma este: imádkozni
ottem - ha t. i. késő nem volna.

Pest, jan. 26-án 1865

ölelő barátom
Arany

Nagy gyűlés
1865 január 26-án

CA 2

Mélt. gróf Desseffy Emil elnök és elnöklése alatt.

Telen voltak:

Mélt. báró Cseréssy József megalakulók is.

Prof. Csirák János

Deák Terencia

Gróf Károly György

Kubinyi Agoston

Maglár György

Marczibányi Ársal

Báró Prohászka Albert

Leőgyártó László igazgató tagok.

Altábornagy Kemény Zsigmond

Korörményi László

Kubinyi Terencia

Lónyay Mennyei tisz. tagok.

Arany János

Balogh Pál

Balogh Már

Császár Fegyel

Erdélyi János

Fassó Vilmos

Fogarasi János

Fruvaldszky János

Lebkard Terencia

Pjóni Sándor

Gregus Agota

Hollán Ernő

Kovács Árpád

Kunfalvi Pál

Ledlik Angéla

Tóth Már

Kiss Károly

Kendrick Károly

Polya József

Peszval Ottó

Purgstaller K. József

Páner Tivadar

Prohászka József, Toldy Terencia,

Tóth László

Leoldos Ignác

Wenzel László rendező tagok

Budai József

Egyházi Pál

Földes Pál

Hausmann János

Kunfalvi János

Halaiz Fisa
 Buri Kemery Fabor
 Karvas, Agg
 Konek Sander
 Konder F. p. sair, P. K. H. Albo
 Peregriny Eled
 Pompiury G. r. v.
 Ro. 2. ay G. 2. of
 R. 2. mes Flori
 Sila'ggi F. r. v.
 Saba G. 2. of
 Telfy Wan
 Vaw G. 2. of "Leuchen" v. g. d.

Бенгальский интеллигент".

I. Mész. elnök úr megemlékezik az
a nagy vesztésért, mely az iskolának,
a kúria és az akadémia által károsítva
felhagyott, elhagyott, hogy a jelen
nagy gyűlésnek csak egy, de nagy for-
sát, feladása van, s. i. a tiszt.
előzetes is. Megemlékezik továbbá
mész., mely segédet illetőleg van,
hisz a szavazati jog s hivatalosán
az új választásoknál eddig követési
szavazatra: felhívja az akadémia
szavazati jogát, hogy képvis.
re ismét szavazati jog, a tiszt.
női szavazati joggyűlési szavazati
jogi bizottságnak adják be, azaz
szavazati joggyűlési szavazati po-
dij, bár Prónay Albert úr a nagy-
mész. elnöknek azzal, azaz Terenz
is szavazati joggyűlési szavazati, s Tol-
dy Terenz, Goldor Ignác is Wen-
szel Fülöp úr, azaz szavazati joggyűlési
föld.

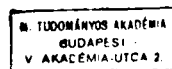
[illegible]

W. Brömer: Kőnyvgyűjtés' be'k'f'.

July.

Imb'.

Weard.

42 / 1863. évi. Kétf. 22.

Aug. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
 24 25 26 27 28 29 30.
 Szept. 1 2 3 4 5 6 7 8.

Gyűj. 1.

Palozh. 1.

Gyűj. 1.

Hunfalv. 1.

Ad 804
 1863.

58 meg volt jelen, de
 az asztalánál 12-vel

700/1864

Tisztelek Önkény!

Az akadémián az évi nyelvrudományi pályakezdeleinek — melyek az új írásaimidok alkotásánál, a helytelen germanizmusok és kikiérvölés megcsinálása, hanem azóta tartandó el- és kivekírás megfigyelése — beérkezett egy pályamunka és alakilag és tartalommal figyelemre nem érdemel; hiányos és néha rossz latin, sőt inkább hazug és nem valamilyen hírlapi indíttatású, mint tudományos értekezés, és a kezdésnek és végének nem hatván, és a felhozott példák közt, talpraesésigé által a tudomány anyagjának gyarapítására nem lehetetlen. Annál fogva a javaslatot hi nem adhatom a nélem.

Bécs, aug. 19. 1864.

700/1864

Aranydánus
akad. tag.

mindarralt kimondja meggyőződését, hogy
a létezőknek sorában, alig lehet oly
halasztatlan intézkedés, mint ma
lehet emiatt, megőrizni az egy-
esetűl. Mert az a jövőre számított
egy-egy javításnak létrehozatala in-
kább halasztandó; de ha másként,
ha a létezőknek régisig maradványai
ra a létezőknek, azokat több
egy-egy emiatt, így kétsézt ki nem jö-
lehet.

Pélt Pesten, a Magyar Tud. Akad.
előadásán 1885. jún. 12-én tartott
ülésen

A Nagyméltóságú
Magyar Királyi Magyar Tud. Akad.

elöl

Legutóbbiabb jölgei

- tisztelettel

378.

Töteförelund's ar!

Ondor vt.

Midin aa Abadencia jul. 31-ki
 ülesse kasvatavabot id etan,
 dy Püer unak itx-ik möj'eg,
 kühä e Kappstein karmuata,
 löra akenai etanet püer,
 esin van.

Töteförelund mava,
 duh

Pöte, aug. 5. 1865.

Töteförelund.

alicaaz

379.

Mittasagor vi!

Tnat Tienetel

Kubingi Agorzon ft.

Wener budai gütumalwa nifpüi,
 nöl ar etadenciaiata küt löte
 tengasi-utaka kiptitunigies, rög
 kökban; tovatla

Scherenbuchner elheresien mesi,
 coi eväfräni tauq'cos nifmäg
 erat nifpüi megaschereti, kütde,
 meingli, mely kigierben 1377 kixö-
 nöl mesi coi kachitöl äs egg
 esingö kigipöl fog äkai, - ar
 etadencia idavägo kasavotasai
 julytan püerunain van a n.
 Mäxumbe ajändik kajan ät,
 lenai, kime arat elvällitasai,
 sai a litok noki, hiivacultöl.

Ki lejies tiffreulussal va.
 grot Pöte, aug. 5. 1865

Mittasagor nöl

alaz

1865/817/204.

2. k. Kesselmann László
m. akad. Tag úrnak
bizs. letele

Atotol.

Pozsony.
a Primási palotában.

az én alanyi megjegyzésem: Tekintve
hisz én fel van halálmarva vajai
ittise perint eseketendi.

Maradok listelestől
Pest, aug. 29. 1865.

(T. K.)

alás.

422
—
1865 k.k.

1868
—
1865

Pest, October 2. 1865.

1179

Kedves barátom!

Csat azt akarom rövid stíval megfirkantani,
 hogy a 40 forint megkaptam szép új sz.,
 hogy bankóban; és hogy azóta megjárult
 Skálontát mind peripetácul azaz mi háv.
 mau, keményre kezdődik kis naakánkat
 illetőleg niece-ünknek. Tulistak fregényt
 men. találtak egészen fölépült állapotban,
 korai megerőltetés folytán oly szenvedések
 álltak be nála, melyek, jelő, hogy a spe.
 renise's stülést paralyzálják. Már ké't
 hónapja anyja és még mindig gyöngé,
 szenvedő és lever - tulajdon anyai ag.
 godelom állott neki: de hát ki persze
 deáthajja, hogy kevéstbe' aggódják.
 Így, bár a kicsi ép, egészséges, smig
 on volutnt meganult nevetni is -
 onnan sem jut örömet hoztunk: itt
 pedig rá'm szakad az élet és hívá,
 tal terhe; csak úgy evonkél az ember
 ügy-ügyet-bajjal, egy napról a másikká
 ra. Orit ne várd, hogy re'pálenedeb,
 ben írjak: majd az anyany, ha időt
 vehet rá, megír körülmeányasabban min.
 dent a kedves kománvasszonyak;
 mi pedig, hypochondrius öregek, oly,
 kor vállunk egy megerőltetésről a le.
 vől alján. Ittamen azért állunk elébe,
 a sept. 13.-ának (ha még akkor is le,
 stünk), remélve hogy akkor teljesen
 kicépült barátjé udvözölheti.

Henry

*Főméltóságú Magyar Királyi Udvari
Cancellária!*

A Magyar Tudományos Akadémia elérte végre óhajtott célját, hogy szűk és bizonytalan
bérlekéből saját kényelmesebb és biztos birtokába költözve, zavartalanabbul folytathassa tudomá-
nyos működését, s immár azon kellemes helyzetben van, hogy nemzeti adakozásból újonnan épült dí-
szes palotáját, a folyó évi **december 14-ik napján tartandó ünnepélyes közlése**
által megnyithatja.

Miköz Akadémiánk e saját házában első ünnepélyes közlésére a *Főméltóságú Magyar Kir*
udr. Cancellariát ~~szándékozta~~ ~~szándékozta~~ ezzel meghívni legkedves kötelességünknek ismertük, hazafiúi állandó tiszteletünk
kifejezése mellett maradunk

Pest, nov. 15. 1865.

A rendelő bizottság nevében

~~Bárá Eötvös József,~~
~~titkár~~

~~Arany János,~~
~~titkár~~

aláírók polgári

bizottsági tag.

titkár

*1135
1865 (+ 7 drb)*

5.)

II. Az illandi Bölcsességok a lefolya, már
sema két év alatt is kitartóan működ-
tek harank is nyelvünk tudományos és
tudomány életmozgásában.

1. A Nyelvudományi Bölcsesség munká-
katoként. Közleményeinek III. és IV. kötetek
málagak fel. Ekorán a magyar nyelv le-
dományai is feltértek ideük szakban is.
garadi János főnév már említett érte-
kezés, a stakly gyűjteményről és a stakly
péteri nepteletről; továbbá Fabian József
„a magyar családnevekről; Magyar Fl.
név”; „Béi magyar család és ide neve”,
„Béi”; „Budoni Ötven”; „a magyar El-
igekötő”; „Pász István”; „Pellikok a
háromzseki nyelvjáráshoz”; „Jókai (an-
dori); „Béi vagy B?”; „Jókai
Sándor”; „nemely szék (ki, mi, mely szék)
háromzseki.”

A rokor nyelvek ismeretét Küli-
néven Budoni kötet gyűjteménye követke-
dopozsaiával: „Erdi csereiszeg. Mondat-
és seinyg. kötet”; „Görög szavak”,
nyelvi I. II. „Közlemény a khivai talat
nyelvről.”

Magyar az egyházasorlás nyelv-
tudományi illeti Hunfalvy Pál új gyűj-
teménye: „Ahlqvist a magyar nyelv re-
konstruál a finn.” „Ahlqvist az
elő”, ki a finnek közt köztelenül mint
nyelvünk foglalkozik a magyar nyelv-
vel.

A finnek közt újabb időben örende-
des politikai, társadalmi és irodalmi
haladás mutatkozott ama bizonyos mérté-
kű önállóság következtében, melyet az
ország kormány meghagyott finnországnak.
Az irodalmi mozgásban, melyet a finn
irodalmi társaság jeles kiadásai élénkít-
tek, legújabbán Kallio történelmi munká-
kat körül Hunfalvy Pál némaleset
átalauolán, Koskinen György két munká-
kaja pedig, a „Buzogány háború” és
a „Finn nyelv régi története” kiadásán
is ismeretese. Amak a XVI. század utá-
ga felé költött finn parasztlázadás ad-
ja elő; az utóbbi munka a finn nyelv és ma-
gyarok régi története és tárgyalja, s már
önállóan is nagyon magabiztos magyar
tudományi foglalkozás.

2. A Vitaindalmi Bölcsesség kiadásai
lévén a harai történelmi kisebb-nagyobb tárgyat
könyvművészi és közéleti: a tud-
mányvilág sorában működésük az 1864. évi
magyarizáció óta is.

A. Külföldi nyelvtudományi élet: a. meg-
biztatja Simonyi Ernő új kiadásai folyó-
zat angolrai levelei és könyvtárakkal nyolc, 1783
-11 közötti időre a Rákóczi Seregek hadjárata.
na vonatkozó diplomatiszai gyűjteménye 223
számúval megkezdett, s ez által a Londoni
Magyar Okmánytár II-k kötet - 998 okmány-
rajta alá helyesen köze, s melyet a Büköl-
ségi postaközlönyre engedték, megjelentek. b.)
chinken Simonyi és a forrási levelekben
kijegyzet és harank történelmi vonatkozó
levelek és okmányok mádatlataiból 352 dbot
küldö újabbán; mely gyűjtemény - eddig 400
szám - valójában, Illonczai Magyar OK.
munkái (Simonyi József, a Monumentális során,
világot látta. c.) Hegyesrak Simonyi Ernő.

ad 898
1865

TUD. MINTA

M. lap

III. A savaly: közlési és megjelenés
akadémiai kiadások iránt, a már említett
befoglalásival, teljesen ez:

1. A Magyar Tudományos Akadémia
Erlökvei. Tizenegyedik kötet: I, II, III. da.,
nab (a IV. ik sajtó szax) és Tizenkettedik Kö-
tet első fele.

2. A Magyar Tudományos Akadémia
Együttérkönyvei. A M. T. Akadémia rendelté-
től közzé teszi: Csengeri Antal. ~~1864~~ 1864 1. 2. füzet. 1865. 1. füzet.

3. Magyar Tudományos Akadémiai Et-
ledés. Uj folyam. a.) A Nyelv és Szókész-
letünk Országos Közlönye. Starkovitsi Föl-
d. Jelenkor. III. kötet. b.) A Philosophiai
Tudomány és Természettudományi Országos
Közlönye. Starkovitsi Csengeri Antal.
IV. kötet. V. kötet. 1. füzet. c.) A Mathe-
matikai és Természettudományi Or-
szágos Közlönye. Starkovitsi György sa-
dax IV. kötet 2, 3. füzet; V. kötet 1, 2.
füzet.

4. Nyelvstudományi Közlönyek. Stark-
ovitsi Hunfalvy Pál. III. kötet. IV.
kötet. 1, 2. füzet.

5. Archaeologiai Közlönyek. Stark-
ovitsi Rómer Flórian. IV. kötet. V. kötet.
1. füzet.

6. Statisztikai Közlönyek. Stark-
ovitsi Hunfalvy Sándor. VI. kötet. Uj
folyam: Statisztikai és Nemzeti
dologi Közlönyek. Starkovitsi ugyan,
az. I. kötet.

7. Matematikai és Természettudomá-
nyi Közlönyek. Starkovitsi Stáb
Főkef. III. kötet.

8. Monumenta Hungariae Historica.
Magyar Fajlenelmi Emlékek: 13. sz. Ma-
sodik kiadás. Föl: Vörösmarty Antal
Ötödik Munkái. Közl: Szalay László.
VI. kötet. Vigyes levelek. ~~Magyar Tudomány~~
~~Magyar Tudomány~~

9. A Magyar Nyelv és Szókészlet.
török Csutor József és Fogarasi Sándor.
II. kötet ~~vege~~ III. kötet egész kötet, 1-5 füzet.

10. A Magyar Birodalom Természeti
Véltudományi Leírása. Miskolczi Örm.
János. II. kötet uszba vege c;
III. kötet egész kötet. (Folyos.)

MAGYAR
TUDOM.

Arattalan dach.)

20. II. 1865.

Itt Budapestban kára vagyon.
Ezért vészek hát ma nagyra!
Hát gyalogolni a dűltön agyon!
Egyen mellette, teli fagyass.

Hát hirt a malinok befizeték:
De a legény malinát kinek fizeték;
Hörnyágyos vörösn a gályán után —
Oly akura ed a kopelány.

Hines ki ne lássa, bár csupa vak,
Hagy kússis helye kússin a bak;
Ha kússisját, hájja gyalog;
Vahhogy itt arsan lóvón üdög.

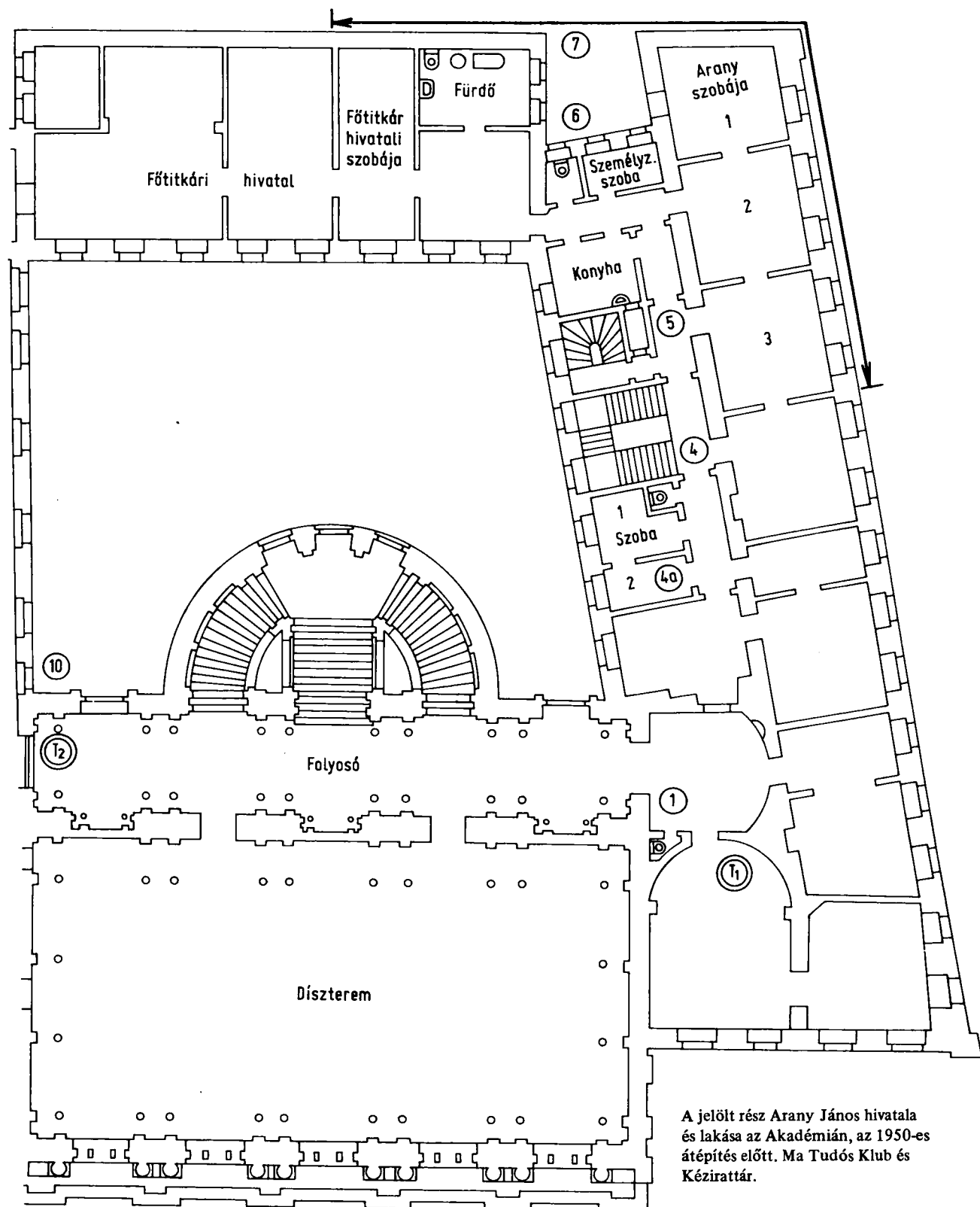
Amde ki vallya, eüben a párt!
Hákon ex a kis dala nem árt:
Perogeti véren, tarts meligen —
Hak a dűltön báj ne legyen!

Am palotába — veszik a fény! —
Nem rá a vágynak, a gondolat, én;
Látsak erőt, kör-nyavalyást,
E dűltön nimen Dejanira-palást.

Dejeneri kunyhó, ott keles!
Hakja rajongó kéreletem;
Oda vörösg a farsad letem:
Kütköltem, vács, meg telhetem.

Farsad farsad, dal kedves!
Jöttök, lóvón kömüves!
Rakjatok ott egy farsadpalást:
Mogyi-hon a költő ak alatt.

4) Ezeket hálálomúg volna, el nea to mernem s nyit,
tan nem kitessem a m. s. Akadémiánál, érdeme n
felül, nyers jöke mélyekes s köbfelé kússin seást;
már réltől bura kússinúg nem örverdesen kússin,
mágya elvénemistánk sly ünnepin, minn a meket
áldozatkisérigéből dűltön jölepiúls haktának meg,
nyitani vakt. A fűtetthi humorka's eljuejásit em,
pau amax egyini fűtetthi, benyomai, fűtetthi, hóg
a haktának kússin (aktának épül laktának,
ak én megváltatásam után, id egynel utrak ber
be

22.

Kötelel.

0° cs. királyi ^{Ap. Y.} felső holnap, azaz j. hó 16-án,
 vagyis pontosan délután 10 órákor, az Akadémiát
 legmagasb látogatásával tisztelettel: máskor
 élnek ut ő ~~mal~~ ^{mag} megbirása folytán ezen
 nel részvételét fölkelem az Akadémia minden
 rendű t. Tagjait, hogy holnap 9 ó 1/2 órákor
 az palota földszinti (Kisfaludy-kabcsái)
 teremében, kard nélkül, de illő magyar öltözékben,
 legyen, öföregyülési méltóságszónak.

Pécs, dec. 16. 1865

22
 ———
 817 (1865)

Titula Mesmerosig!

[illegible]

Figulus narsai

Page Dec. 18. 1883

Адреса: Воскресенск

(Gaining
belegged
dec. 11)

always, Italy

$$\begin{array}{r} 1437 \\ \hline 1865 \end{array}$$

Kalotna, dec. 24. 1865. S-

Kedves Barátom,

Előbbi sorainkból, azt hiszem, már tudjátok, mi-
re érkezésünk. Itt az Laxi az első megnyugtató
örök hatása alatt, hogy Juliskát még élve talál-
tuk, reményünk szerint a krízisen túl, és a ja-
vulás útjára térve. Adja Isten, hogy korán ne örül-
jünk legyen! Igaz, hogy a betegség változott, a
gyulladás a valódi és fájdalomok csökkentek, a
beteg sokat aludt és ivott: de a négy nap alatt,
míg itt vagyunk, hogy valódi javulat, állott volna be,
még sem merne hinni. Kérem Juliska most is olyan
nagy beteg, mint volt, csak hogy meginkább ki-
merülve. Gyermek az első nap bekíváncsolt, most
három nap óta egyet sem említi; köhögős, le-
vert, és mind en nemeltem, hogy majd ez almos-
usan üdültebb lesz: éppen ellenkező történet. Az éj-
jel már nem is aludt jól, és ma nehezebben volt,
mint akármikor. (Lukácsos ványuk Virádról, ki
már egy pár nap volt kimer; egyebet nem tehetünk.)
Elindulásunkkor így tájékoztattam, hogy törté-
jék (vagy történet legyen) akármilyen legkisebb az
ünnepeink szexuális viszonyokhoz. Péter, kulany-
nyi munkai vár. Azt hiszem, hogy a válság per-
ceiben érkezve ide, a néhány nap elég lesz, akár
a legkisebb pohár kiürítésére, akár hogy nyugott
taban hagyassam el édes kanyarát. Fájdalomuk
utóbbi eset még ma sem mutatkozik. Sőt nagyon
is lehetséges, hogy meredőben sem indulhatok, ha jobbat
helyett ellenkező irányt vesz a betegség. E rettegés
esetén válságoslag kívánsam neked nemely dol-
gokat - most még nyugottabban - megírni előre,
hiszen hogy frissen kezdés telend meg azt, a mi-
re nézve igénybe veszem fáradságodat.

Ha tehát szerdán, 27-én, sem lehetnek,
akkor küldök neked postán egy kis kulcsot.

Talán Gyulai, kit exonnal kérek, megteszi azt a szíves
ságet, hogy elmegy a szállásomra és a házi úrtól
a probám kulcsát - e levél mutatása mellett - elkerve,
vagy vele együtt, - bemegy a probáimba. Ez a kis kulcs
arrak az arraknak a fiókját nyitja, mely az én
szobám közepén, a diván előtt áll. Azé kihúzva,
ott talál három kulcsot, egy réz karikkával össze
fogva; ezek közül a legkisebbik, az egyszerűbb
lyukas kulcs, akadémiai íróasztalom középső fiók
ját nyitja, azé Gyulai a többi közül kivéve,
át fogja adni neked.

Ez íróasztal kulcsával te arrán szíveskedjél
felmenni az Akadémiába, s a középső fiókot kinyitva,
meg fogod találni azt az 5 kulcsot egy csomóban,
melyek egyike - talán ismered is - azt a festett
rekeszt nyitja, hol a folyó tárgyak szokatlan
állani, még a te idődben is. E rekesztben, az ablak
felőli oldalon, tehát a kinyitónak jóbra, lefelé
számítva a 3-ik rekesztben vannak a Seleki és
Karácsonyi pályadíjak, belül rajzok jellegű
levelkék, külön-külön borítékban, s egy elker,
deu laistrom, melyre az addig érkezők beje-
gyektek. Légy szíves, az azóta érkezéseket, s a
folytatódag beérkezendőket azon listára beve-
szni, a darabokat és jellegű leveliket frázok-
ni, elraktározni - s ha a farum úgy akarja, hogy
Keddre se mehessek haza, az ülésten bejelen
teni. Ez a legürgezőbb, legműveltebb
teendő mi most rám vár vashon. Keddre én
az ülésterndben csak öfőzet ülést tettem; egyéb
tárgya nem igen lesz ennél. Talácsol azonban

örök lehetne még állítani az értékeiről s addig
 "kikendő" könyvek catalogusát; ő már tudja
 ennek a módját.

Hátra van a nagy gyűlői "jegyzőkönyvei",
 nek megrehajtása; azt hittem új cívre megcsinál,
 ha nem - és ime! Szidni fognak az illetők a ké-
 sedelmért, de egyébként nem tudom, hogy felekez-
 sünkös tárgy volna közzététel. A valóságosok,
 jutalmazások seb. tudat adása az illetőknek
 később is megfontolandó.

Ha, mint remélem, az új tagok megerős-
 sítése beérkezett: azt is kiértékelj a jan. 2-i
 öfőzet üléseken referálni.

Egyébiránt mindent azon esetre iram,
 ha merdán ottan nem lenne, s ha magam
 helyett akkor a mondott kulcsot kellene ki-
 denem. Mi hogy ne történjen, kérem az ismét.

Legnyilvánvalóan üdvözléssel maradtok

igaz barátod
 Arany János

148.

Budapest, dec. 29. 1865.

Kedves barátom!

Az én édes jó leányom, drága Juliskám
 nincs többé! Huszonöt napi gyötre-
 mes betegség után – mely gümös és méh-
 és hashártya gyulladások kezdve typho-
 sus lázban végződött – tegnap, 28-án
 éjjelutáni fél késő-kör adta ki áldoz-
 tat. Temetése holnap délelőtt lesz. Kis
 árváját egészen, de minő soronak hagy-
 sa itt! Oh barátom, ki hát boldog a földön!
 Áldjon meg az isten, kedves jó tel.,
 Keim

igaz barátod
 Arany János

Felajdulás. (1866.)

Nó lettél volna szíves gyermekem,
Csak, mint valál, Isténem remeke:
Könnyem szakadna e feldult romon:
És most erős regget fájdalmanon!...

be, nekem pusztán lakásai ei hirtelk közt engedzeradé má,
gyenitő válságai. Azonban ez akapva rene, barrott totáig:
1867. ben b. Eötvös, akkori elnök, maga jöhitott fel a kizáró
lakás elfoglalására; melynek nagyobb díjára, csakely évi
béreire, harknálnam 1870. ig, midm az igazgató ta,
naly kegyessige a bére is megmündeste; le. A. J.
moudáron ténai (még 1879) az Akadémia u lakás holnig inggus ideigbe.

Kiadott királyi Pest Városi
Törvénykezési Tanácsának

Tekintetes Városi Tanács!

A Magyar Tudományok Akadé-
mia Igazgató Tanácsának míg
a múlt év október 11-én tartott
ülésében előadva az a kérelem,
hogy az akadémiai
palota közműs javagványai van-
nak kerék útján már is rombol-
tassanak, s az építési költség rón-
dáj helyére költözzék: az Igaz-
gató Tanács elhatározása kérésnek
válaszra a Tekintetes Tanács
hoz, melynek azt szeptember 11-én
míg a híd közleiben szeptem-
ber 11-én Városi események
egy tagja köztudomású az ada-
kalmi palota mellett állított
nők feljuttatottak a főváros
díszet annyira emelő építkezések
minder rombolás és demokrácia
elleni védelme.

Azok az Igazgató Tanács
is Akadémia e kérelmek, a fo-
garat reményével holnapra
fennmarad, helye díszes,
tel maradok

Pest, jan. 1886.

A Tekintetes Tanácsnak

aláírás, polz

1866: 27/117

Uram!

Monsieur,

A Magyar Tudományos Akadémián,
 nek személyi jele 1865. dec. 10-én
 tartott nagygyűlésében "Magyar je"
 nyelvi és művelődési ügyei"
 nek soroltá igazán. Ezen örömmel
 jött el híreimben, az idekért
 oklevél köztétele mellett tudatva
 azon nagyrabecsülést, melyet az
 Akadémia iránta visel.
 Ikt. Ezzel kérem, intézkedjék
 nek hivatali adni, hogy az oklevél
 kérésre kerül.

Ugy néveltem, Uram, hogy a
 nemzetközi viszonyok, melyek a
 tudomány köztételekben által
 mindig nagyobb és nagyobb mértékben
 fejlődnek, elrege diabolizáció,
 hi foghat óhómos előidézet,
 melyek kiindulása ma is köztételek
 által ma is híramos ide" óra fi,
 kes néveltem híreimben; - apályuk
 e nemrege; teljes-idejének nagyján
 nagy híreim fogva tonai az ember,
 nisz.

Ugyadja, Uram, teljes híreimben
 híreimben.

Pécs január 5 1866.

Monsieur Louis Oppert
 membre d'Institut. *Légit*
 P. S. A. Paris.

Monsieur *Henri* Babinet
 Directeur de l'Archiv. Supérieur
 Officiel

Paris.

L'Académie hongroise des sci.
 ences ayant eu l'honneur dans
 sa séance du 10. décembre 1865
 d'aggrégier le nom illustre que
 vous portez, Monsieur, au nombre
 des ses membres correspondants
 étrangers, c'est avec l'empresse,
 avec le plus vif, que je me charge
 de vous faire part du témoignage
 de haute estime, que vous porte
 l'Académie toute entière, et dont
 vous trouverez l'expression dans
 le Diplôme ci-joint. Veuillez en
 accuser la réception à notre
 Institut.

Il me paraît, Monsieur, que
 les rapports internationaux qui
 continuent à s'établir de plus en
 plus par la culture commune des
 sciences, finiront par triompher
 de beaucoup de préjugés que
 l'on s'efforce depuis long temps
 en vain d'effacer par l'ordre,
 mise des autres moyens; - et
 peront-les, Monsieur; le jour de
 la réalisation de cet espoir
 l'humanité aura fait un grand
 pas.

Agréer, Monsieur, l'expression
 de ma parfaite considération.

Pécs, janvier 1866.

1866: 29
 917

2. S. K. Austriai stát.
 Magyarországi Pártfogó
 Igazgatóságának (Beis)

3. A. U. K. stát. Déli-Pártfogó
 Társulat Igazgatóságának (Beis)

4. A. U. K. stát. Tiszai-Pártfogó
 Társulat Igazgatóságának (Beis)

Tisztelt a múlt
 évben,

(Ezt elvett cs. k. stát. Duna-főkapitány
 úr Társulat Igazgatóságának)

Tisztelek Igazgatóságának

Minden a múlt 1865. évi évi Privát-
 stílyú Sándor magyar tud. akadémiái
 rendes tagjának tudományos utcai
 elismertetésére a Tisztelek Társulat
 által kifizetett az akadémiák
 az Akadémia központosítását kifizeti,
 és a múlt, ideiglenes társulat
 vállalkozásait megkezdi, és egy
 év múlva az eredmények fel-
 járása, hogy a Tisztelek Társu-
 lat, az Akadémia központosítását
 megkezdte, 1866. évi az év végén
 meg az eredmények, melyek
 tagjai, tudományos utcai
 elismertetés által, eddig népszerű,
 és mind Privátstílyú úr, mind
 a többi tudományos utcai
 rendes, a múlt év végén kiadott,
 kártya kártya leír.

Ri helyi társulat
 maradvány

Tiszt, január 8. 1866

A Tisztelek Igazgatóságának

elválaszt

1866:

S.
 917

Pest, nov. 14. 1866.

Kedves jó barátom!

Huszonötöt szeretnék magamra csapni, ha el,
 gondolom, mily régen írtad hozzám kedves-faj-
 dalmas leveledet, s hogy én arra mindeddig nem
 válaszoltam. Elst-e, éltek-e? Kérlek: most már
 talán mondhasz nek: igen! Ukkor bajos lett volna
 oly feleletet adni, a mi igaz maradjon, mire
 se olvasod. Mi, kik az év elején, barátom,
 nem bántuk volna, sőt ohajtottuk: bárcsak jó,
 ne a halál minél előbb: lásd, e kökreiműlet
 idején beléestünk abba a gyöngeségbe, hogy
 félünk e rút haláltól. Ugyan egyikünk sem
 a maga premilyét féltesse, hanem a másikat:
 és elgondolva mily rettenetes lenne még egy
 csapás, még pusztábbá maradni annak,
 a ki megmarad! Különben én türehető egek,
 végi állapotot isztam meg e fatális idő,
 szokat; Kétféle háromszor megirtakozott, de
 többre nem ment velem. Mers az tudnod
 kell, hogy itt most csaknem minden em-
 ber érintett cholera's válságúval. A has-
 menést lehetetlen volt elkerülni a legrend-
 sebb életű embernek is, még annak is, ki
 egészen ellenkező nyavalyában szokott jén-
 vedni. Hyenkis után természetesen vagy
 mérséklés, izradás, agítást az emberen.
 Rajtam, mindom, csak kétféle-háromszor
 fordult ily crisis elő: de frengy elgyön,
 gült feleségem minden harmadnap előfog-
 ta

ta valami efféle, vohoz hittem, hogy elkenőlj'e a nagyját. Hát! istennek, megörzött, megmaradtunk, együtt maradtunk még valameddig. Most egy hónap óta engem hívűt kényszerít, s a misét felek, éppen erre a rossz mellemre vetett magát.... De tán majd csak kiheverem.

Ah am! Kiheverem. Nem elég volt a ritok, nyakod, most míg a jegyzői szallat is a nyakamba fűzték egy időre. Pedig firkálni is szeretnék még valamit, bevigyem egyes-másod főredők munkáimból. E három havi betegség alatt semmi sem csinálhattam: de fogadtam, tettem, hogy ha e cholera-visitatio még az életre „tauglich” nak talál: hát igyekszem csónakabéna munkáimat kiegészíteni. De mikor legyen? En már némi kényeztetéssel szeretnék dolgozgatni; egy kis sétát, egy pár strophát. De hogy kiáltna, mint a ló, időről mekiül, jeli: az már nem megy.

A te bajodról, edes Miskám, csak gondolkodom, sokat gondolkodom: de nem merék írni. Talán te sem szeretnéd. Vigasztalást úgysem arhatok, ha már te magatban nem találod. Durum, sed levius fit patiencia quidquid corrigere est nefas. — Törődjél bele, mint én érek óta, fél ember lenni, megyeből ember lenni. Helyen, fraeciókban hiúxrú már mi az életet. En is deges szenvedek, degyent pironaságot állak ki hibás testi (subsequentium) constituturiam miatt. — Töröm.

Odavetett gondolatok és levelezésünk tárgyá-
 ban nem ellenzem: de talán kíván lenne még.
 Ajánltnám, ha már meg kellene válnom ezek-
 től. Állás meg, emberi valószínűség szerint,
 itt talán nem fogynának bokaig járólmi az
 ily tomban. Itten megtarja tán az én jó
 fiamat; ki sokkal komolyabb és soli-
 dabb ember, hogytem ily örököség ne tud-
 na megbecsülni értéke szerint. Ad vocem!
 Saepe october 21-én graduáltsatok juris
utriusque doctora. Nem sok hasznát
 veszi könyháza, de frejen ment keresztesül:
 miért ne lenne külön ember mint az apja,
 ki iskolai bizonyítványokat is csak gyé-
 ren tudna előmutatni. Most már csak a
 prókatori censura van hátra, melyért még
 egy évig praxizálnia kell. Egyébiránt
 már önálló hivatalnok: rendes, fixes és
 fogalmak a magyar földhízel interestnél.
 Van neki 600 forintja: már képes volna
 magát fenntartani jánlei segély nélkül is.
 Csak megint „a revent ne történék bajot!”
 (Miól írjak még, édes szerető barát,
 tom, a mi egy kisde jóvágyasunk, tegeed
 is, hófuzadalmos unalom nélkül? Nem
 kegyes, bekezes; de azért mórxy, ő közt
 tünk a legfrisebb. Urakamról csak jót

és kedves hallók. Épen ma kaptam Kálmán-
tól egy kis palomai gyümölcst: ha itt vol-
nátok, mily örömmel répednének belőle.
Turót is kaptam, és persze jó aranyommal
megint - ezt azért említem, nehogy az én
kedves Komáromi aranyomok efrébe jusson megint
küldeni, mert rántk ramolna. Itt van
kedves jó Komáromi? Itten vigasztalja
meg azokat, a mi legnagyobb áldás a földön
vaját maga és kedves feje egészével,
hogy láthatunk egymást még egyszer az
életben, megfogya bár, de törve nem!"
Eljétek, ejétek, vidámabb napokat,
édes jó lelkeim! úgy mint ohajtja

igaz barátod
Arany János

K. 512. 6

Tisztele Társaság!

Örömmel örököltém van benyújtani Hamlesea, bírálat alá.
 Kém, mintha már eljessen ideje volt dol,
 gyakorlatmal: de, mivel a bíráló jól kíván nám,
 hallani, melyet vigso' javítsa alá uersem. Sok
 helyütt nem bírtam, több helyütt nem akartam
 hívethen, a magyarság (és érthetőség) rovására.
 Akármint van, — várom ítéleteteket.

Maradván teljes tisztelettel

Pécs, nov. 28-án 1866

A tisztele Társaságunk

UDVARVÁR
 KÖNYVTÁRA

aláírva: Molgini
 e Franytinos

Hamlet,
dan királyfi.

Fennköztől
Arany János.

Shakspeare VIII. k.

SZEMÉLYEK.

CLAUDIUS, Dánia királya.

HAMLET, az előbbi király fia, a mostarinak unokaöccse.

HORATIO, Hamlet barátja.

POLONIUS, fő ~~szállás~~ ~~camerarius~~ ~~(minikab)~~

LAERTES, fia.

VOLTIMAND,

CORNELIUS,

ROSENCRANTZ,

GUILDENSTERN,

} udvarfiak.

OSRICK, udvaronc.

Már Udvaronc.

Pap.

MARCELLUS, } tisztek.

BERNARDO,

FRANCISCO, Katona.

RAJNÁLD, Polonius embere.

Egy Százados. Követek.

Hamlet anyja Szelleme.

FORTINBRAS, norvég királyfi.

Két Síráló.

GERTRUD, dán királyné, Hamlet anyja.

OPHELLA, Polonius lánya.

Urak, Urnők, Tisztek, Katonák, Színészek,
Hajósok, Híradók és Kiséret.

SZINHELY, Helsingör.

40.

Ophelia, rád nézve azt ohajtom,
 S kár sárga lett legyen a boldog ok
 Hogy Hamlet ily kavars; remálem, így
 Erényed a jó kiába vihadi,
 Mindkettőtök kesületekre.

Oph.

Ugy legyen, atkonyom!

Vajha

[Királyné el.]

Pol.

Járkálj te, lányom, itt. - Föléig, ha leszrik,
 Elbűváltam. - Te meg ott van a Könyvölés: [Ophelia'hoz.]
 Látok te a jöttellett foglalkozás,
 Miel' vagy magadban. - Nem kiába mondják -
 Sok peida van rá - hogy ajtatos a rezekal,
 Higgyes gyakovlalat, becsukkorozzuk
 Magát az ürdögöt.

Kir.

[Fölre.]

Nagyon igaz:

Mint szabi vaddal lettem a beszéd!
 A faszelt rima-kép nem undokabb
 Akkor képest, mivel kenik-fenik,
 Mint szörnyű lettem a képió Stavambor.
 Oh mily nehéz kö!

Pol.

Hallom lepteit:

Donatjusk hátra, felvágó saram.

[Király és POLOONIUS el.]

Hamlet jü.Ham.

A lé, vagy a nem-lét kérdése ez, ~~am~~
 Akkor ~~ham~~ nem-e a lélek, hát tüni
 Belsőssa minden nyújt és nyilat;
 Vagy ha kizárt tenger fájdalom ellen
 S' legyárt magadva viger vet neki?
 - Maghalni, - elszunyadni, - semmi több;
 - Egy álom által elvégezni mind,
 A szív keservét, a test eredendőt,
 Természetes rázkódásait, -
 Oly csel, minőt ohajthat a kegyes.
 - Maghalni, - elszunyadni, - és alunni!
 Talán álmodni: - Ez a bökkenő;
 Mert hogy mi álom jönnek a halálban
 Ha majd lerátluk mind a földi bajt,
 Ez vízradöbbsent. E megmondás az
 Illi a nyomorot oly hostraan állati:
 Mert ki videlni a kor gúny-csapását,
 Ártanak borzját, gúgus ember dolyfét,
 Utale sereleme kinyát, pör-halasztást,
 A kívánságok parkázásait,
 S mind a rugást, melylyel szellettassuk
 Bántalmaztunk a túró édeszet, -
 Ha nyugtalomba küldhetné magát
 Egy puskta förtel? - Ki kardaria a korhoket,
 Szadva, nyugoe élle fáradalmán,
 Ha rettegésünk egy halálutáni

~~Amikor a király elment, Hamlet úgy, hogy nem tudta, hogy~~

1. M. ter. Ld. Horvát.

K. E. L.

Előszó.

X

Isokallan, hogy valamely író, ki még él s talán munkára sem képtelen, ennyi töredékek lapján kivonul, sőt el, mennyit a kötetben vesx az olvasó. Itt ilyenek, ha nem de funere domini rapta, méltán nyunkhatnák szerzőkre a könnyelműség vádját. Itt is, mi ritkább stoka, sőt köte' tanozik, nem hagyhatom, őket néhány sor elő, sőt nélkül.

Itt idő, melyben a töredékek nagyobb része kelt, nem vala alkalmas hosszabb költői dolgozatokra. ~~Megnyitott~~ a nyugati gazdagabb irodalmakban; hol az verse nem pontosulhatott költői erőt szintén apróságokban elforgatva látjuk; annál kevésbé, talán, az 1849 utáni leveret's idő, ~~korában~~ ^{korában} ~~stokában~~, mely ~~kor~~ ^{kor} ~~lelkületére~~ ^{lelkületére} ~~ólmusúlytal~~ ^{ólmusúlytal} ~~borult~~. Itt egyes dolgozatok évtáirára pillant, látni fogja, hogy 1848 ig, három év alatt (pedig ~~szillemnyügrő~~ ^{szillemnyügrő} ~~hiva~~ ^{hiva} ~~talál~~ ^{talál} ~~újente~~ ^{újente} ~~lapot~~ ^{lapot} ~~írakban~~ ^{írakban}) nagy nagyobb dolgozatot fejt, sem be, több-kevesebb sikerrel. E körből nincsenek töredék, keim; s ha a promóri catastropha körbe nem jő, később is alig hagyta volna valamit kifejezeten. De jött az alsó, nos irgalom, jött a ~~csiggyedő~~ ^{csiggyedő} ~~kor~~ ^{kor}. Mint a pasak, melynek utjába fiklatömbök hengerültek, egyszerre irányát veszté; egy része tovább esped, más része több ágra szakadva keresi a kifolyót, de különöző érekesével, némely ágat, ha vékony hogyi csurgó alakjában menekül, más vne, vér gyanánt bukkan elő, más, egy darabig futva, pus, vángnya' lapul, vagy istap és fővényletájban velt el: úgy voltam én. Hajtott a munkaörömm, de nem talál, tam irányomat. Itt a darált nagyobb munka, melyben 1848 előtt hő-nyelvi képek kezdtem rajtolni (Toldi), sveszeene n'm varázst; más, kedélyemhez s az alsó, nos hangulathoz illőbb tárgyat kelle keresnem. Így fogtam a Bolond Istók elő' énekébe, mely mi, festetlen alakjában, mind subjectiv élményeim s érzelmeim, mind a köx hangulat humorának kifejezésére alkalmasnak látszott. De a munka nagyon volt kezdve, a moder is nálunk isokallan: köte' fogott elő, rajon minden ráparasztott erőm és időm után is fogja-e élvezni a magyar köx. Zönség. Annnyival igazolhatnék hitem ez aggodalmat, mert a belőle egy vidéki lapban) megjelent mutatvány (csak,
 (Tör nélkül)

da lesz az eredmény. Nem szerjában akarom megírni, hanem majd egy, majd más kiválóbb mozzanatot ragadni meg, azután úgy kötni össze, egy egészévé. De meg kelle győződöm, hogy székárvul a balladán néhányen jó; s ha ilyet jöve is, egyelőig bajosan lesz.

Az még fölemlítem, hogy Losonczi 1848-ban, egyenesen/népre hárni akartó irányt volt irva, ~~modorosságával~~ ~~szavakkal~~ s hogy Jassó és Arisztó nem vala jóindékony, egészen lefordítani, csak kísérletet levék, minő hang s forma lenne alkalmas mindenikhez; be is írtatom ez apologiát, Goethe módosított szavaival:

Wie ich Zeit und Muth verthan: } jussit.
Zeugt das Büchlein lustig an.
Pécs, márc. 1. 1867.

A szexö.

Fs így inkább kímélés
máskorban tartva;

ad 1258-6
1264

Handjelen törtetett

1867. Jan. 10. én fiam nagy borogon fehédt. Jutottam Káldony
vörösről, s írtam határozat először, mid' meghesztet.
"Ah, szavakodag." mondám. 11. én, este Bók körébe is.
"Még afféla," hogy igaz. 12. én reggel csigáram s leve-
lét. A hivatalos lapba megjelölt 13. én, olvasom fel
kétoldalon. Levelem vissza. (Kéremletem)

(Bontókereslet),

a az hírom (Kéremletem)

1289

Igen tisztelt Barátom,

Am tudom, mi lenne igaz, de pra nap
és a városban beszéltek, hogy Brancovici fife
déli kishitessé kért. Valami vendéglát-
mesterek. Ha meg, lehesseges, mielőtt el-
töltem a pohár! En a kéremletem magyar
kiváltanak burgo legális híve és engem
delius jótárgya hívének lenni; az sem
tudom mi kéremletemre lenne, ha én
a papdában legfőbb kegyet magamtól el-
háttanám: de így írtam, hogy ~~előre~~
a kéremletemre kértam valahányszor írtam.
Ezen én s halálom elfogadom az írtam,
hogy ez állat az iródom irón agnate
legfőbb figyelem és burdításban re-
akcióra a erél, melynek én is igényke,
én munkára vagyok: de ez iródom-
nem fogadom el engem kéremletemre, sem
én magamat annak nem tartom. Sem
adomány hogy eréntel mindannyiunk
gyógyoson jótárgyunk. ha egy egy híre-
ket kerek lantomon; vagy halgassa,
sancsot dolyak remembe.

Ha tehát valami kéremletem lehet
"à mes amis devenus ministres": az.
vaskedjenek oda hatni, hogy a nádok
vesszessék vissza, mielőtt a nyitvános
sag által helyrehoz kéremletemre vál,
nek. "La fleur des champs" - ezzel
nem is illenék az én gaublyakomban,
ha kéremletem gyámság, az egyiken írtam,
töl is meg nem fesszessé volna.

Bocsáss meg!

Pápa, jan. 12. 1867. (reggel börtön)
igaz szerető barátod Aranyf.

Kivált. Nagyméltóságnak bárányt.
vagy főkef magyar kir. Minis-ter-
retek. s a M. S. Akadémia el-
nököreket teljes tisztulással. Jelen.
Saját kezébe.

(A hivatalos lapot olvasom
4 1/2 óráig.)

Aranyf. Aranyf. Aranyf.

E leheltek credenciák az való, hogy
 b. Wenckheim akkori belügyminiszter;
 onait már elitt követés is többpör,
 nemleges jók köztük, elmondani
 menüje. Összességében a kérdés új
 (mag) minij. perche a kiegészítés seb. mennyi;
 re kérem a felsőre, ha visszatérni
 to' későbbiekkel megmaradok. — En
 sarkasam megamam, míg lehetett, de
 négy belátván, hogy nagy demonstrá-
 tionális lázra kellet (mivel mindegy
 irókta) a vállalkozás meg nem
 történtek, beleegyeztem, hogy jó) van,
 a rendjét hada barátjánál, de
 kikötés, hogy én sem halálkötés
 audentiára nem nyúlok, min az
 eszükre követték ily esetben, sem
 a peresre jutni fel nem lépem.
 Mind a kérdés megmaradott; a vele járó
 örökös, melyek mind ember magam
 is akart kevéskedni (!) mennyire-föld
 re juttatottam; sőt bár minij. per
 életre gyákván valót ki vasalat,
 soha egyper sem maradt al. Fla.,
 nem akart én nem tudom megadni le,
 Kemperre, fizesse hataatuk lettem!
 (már annyit már bevittem ember is jó
 határ, magát Dele fizesse sem ve,
 ne ki.) Ez a görög nomos. Ha a
 végig, ha a véreig fizesse fel, por-
 bármilyen ara, kit a fizesse valami
 minden kisméretre.

Itam 1873 apr. 24-én

Franyó János föltette

Franyó János

MAGYAR AKADEMIA

K. 5. 12. 1263

2468 n.
eln.

Az "Crispan" és Apocata Kiváltság
által, folyó hó 9-én Kelt legfőbb etthalározás
sal tekintetbe vevőkednek adományozott
Istent István rend Kiváltságjait, az illető érte-
sítés, alapozhatóság és tekintetével együtt, no-
nakoradással folyó hó 11-én 1866. évi alatt
Kelt elnöki iratban, harafutó időtartam
mellett oly feltételekkel Kiváltság megtekintetes
vezetkednek, mikorint a csatlakozó levél
szövegében olvasható. Kiváltság aláírni és nekem
megküldeni kívánok.

Budán 1867. Június hó 18-án

J. B. Wenckheim István

A kiváltság, melyben kinyilvánított
hogy, iratban a kiváltságos iratban
még Kiváltságos iratban, aláírta,
egy Kiváltságos iratban Kiváltságos iratban,
Kiváltságos iratban Kiváltságos iratban.

Te tekintetbe és Kiváltságos iratban
magyar tud. academiájának és tekintetnek

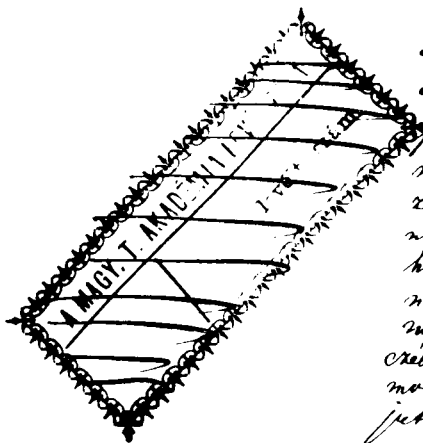
Budán.

~~191/1867~~

1867. Kiad. sz.

Nagyméltóságú Bárá,
 Magyar Királyi Belügy-Miniszter Ur!

A Magyar Tudományos Akademiának mai nap
értekezlete összejött néhány ^{felkutatás} tagja ^{azon}
személyes kívánsága, hogy Abdul-Hak
szultán Ö. felsége fővárosunkban időznie,
felkutatás a tudomány és kultúra
nemzeti dicső múltunk érdekében, elhasárol,
ha Ö. felsége legmagasb személyénél megújítar,
ni előbbi körlevél az Akademiának,
hogy Magyar Király nagykirályi Kormányzó,
nát a Kormányzó részéről a Kormányzó
maradványával megismerkedésük, se
előbb az alábbiakban ide mellékelte folyó
munkáinak Ö. felsége legmagasb trónjához
juttatását okajja.

Is ez által Ö. felsége
a Szultán

Mindenekelőtt Nagyméltóságod az
előtérő tisztelettel megköszönöm, hogy
ez a levele, ha lehet meg ma, ö. ellen-
társa, majd parancsokhoz juttatni meg-
kérjük; egyaránt az az esély, ha ez ma
napra meg nem történhetne, azt a fi-
gyelmesebb figyelemmel kell, hogy talán
gróf Mikó János miniszter, az Ö. Nagymé-
ltóság, ki mint hallat Ö. felségét az
egyik hazánál, a Kormányzó részéről
módos egyetemes iktatás az Akademiának
folyamatosánál a Kormányzó részéről, mi az
Akadémia, ö. ellen-^{ajánlat} az Igazgató
és tiszteletli tagja ^{előtérő tisztelettel} ^{előtérő tisztelettel}
bizodalommal remél.

Nagyméltóságodnak
Pécsen, aug. 1. 1867

aláírás/pd

Pest, aug. 6. án, 1867.

1188

Kedves barátom,

Nem akartam addig írni, míg Örmes költemé-
nyeim egy példányát is nem küldhetem, de
meg arra a reményre sem hagyhattam volt
fel, hogy talán kapsz tőled egy sor választ
legutóbbi levelémre. Micsin kiadom még min-
dig kövek a kötött és kikötött példányok-
kal; rólad és rólasok pedig nem hallok, nem
olvasok semmit: aggodásomban nincs egyéb
mit tennem, mint újra megkísérteni a direct
levelet és újját. Lehet hogy megint kiadom,
de az rajtam mit sem változtat.

MADE-
KÖNYV-
TÁRA

Pedig hiszen lett volna mit írnom, elég.
A koronázás, melyes én egy 2 frintos kukas-
ülőről, mesterszemberek és leányasszonyok társá-
ságában, majd az utcai néptalálkozóban
szemléltem, s mely fontos szempontokért akart
ennek nagy kitüntetés és érd, — elég tárgy lett
volna mindjárt egy levélre. Nem tudom, hogyan
fogad fel az utóbbi komédiát: de ha nyoma
valamit előtte annak tudása, hogy előre se
megkérdezve, se értejtve nem voltam, s hogy
útolag is csak két. miniszter parlamenti-
rása, és komolyesen hozzáim lealárvadásza
után hagyram magamat annyira capaitail,
ni, a mennyire vagyok t. i. hogy hallgató-
eltérő^{tem} a dolgot s nem h^{tem} h^{tem} "öket" vég,
telen embarrasba — ha mondom, mind ennet
társat

tudása nyoma előzetes valamit: imre, tudjad. Különben nem mentem magamat senki előtt és sehoh: a hiba ott van, hogy ha az irodalomnak kitűnő testét frántak (mert úgy van), mi joga személtet ki éppen eugene e kitűnő test bűnbakjaik; a mi magát az a kis boldogságot illeti, az én demo, csatáim éppen abban nyilvánul, hogy semmi tekintetben nem aludtál az a dolog: maradtok a ki voltam; az pedig rajtam ugyan meg nem látja senki. Ha ez a körülménynek, mely irándékos és időt az adományoktól réstől s az adomány alkalmára iránt tekintetbe nem vesz, — mind nem elég: ám legyen előtte „bűnbak.” Hiszen megpróbáltam az illet, az irodalomban. En, ki a legynék sem rést, álmányos, ve, trükkös emberre lessem; kis évek óta önbecsületlen, ság kíváncz, elbírás, gögös ember vagyok; s ha csak ládi felejtésen gyászom alatt görnyedtem: iriggy és embergyűlölet hajlamokkal gyamúsítottam. Mert ma lehetnék egy kis híre házaáruló is, oly időben mikor Vajda János nagy házaáruló? Rajtam van, rajtam száraz, pedig úgy nem tehet róla, mint a kit az első megvert.

Flanem elég „vagy tán sok is” e tárgyról. Az akadémiai arányidő beállása, csak hogy az nem egyresemind — az enyém is. In theoria nekem is kéthavi pünidőm volna, de in praxi egy nap sincs, mert mindennap kell itt a titoktart, és minden kit helyettesítenem. Egyszer éven át kórházok, fürdőbe, szaloncára seb. s mikor a pünidő elérkezik, csak az látszik, hogy nem lehet. A fürdőről már leestem, mert „napas”

találom után nem is sokat várok tőle, de meg
maig sem ismerem bajomat. Itt leny, hogy idege „
im, minden erősebb megfeszítés vagy felindulás
után, fájnak, elompolnak, néhány napra hadz-
narehellenekké lennek: de még nem találom
orvost, ki megmondja, mi ez. Csak a napok „
ban is oly sompulásem volt az agyban, hogy kö-
rösleges cirkuli munkát sem végezhettem. Mi
lesz ebből, ha öregbodik?... A szünidős versfélé
munkára is frántam: de most már nem tudok és
nem menek. Ha egy pár hetes szaktáshasznél,
lemennék Stalontára. Vigyünk is oda, de felüv
is odamenni!

(Ném egészeig szintén nem akar megjavulni
gyökereken. Épen mikor ama fentemlélt dicsőség,
ben úsztam, Laci fiamas egy oly kegyetlen for-
ró láz fogta volt elő, mint az melyből typhusza
fejlődött. Egészen úgy kezdte. Csak egy hétig feküdt
ugyan, de azalatt rettenetesen meg voltunk ijedve,
— mert a kit a Rigyi megmarad seb. tudod a kök „
mondaát. Anyját ez ijedség oly idegesen megrá-
ta, hogy visszatörték régi, bajai, gyöngeségei,
s maig sines jól belé. En pedig, a köképső
Toldi M.-ik éneke elejére, az ottani Piroskáról
a mi Piroskánkra térve át, néhány subjectiv
vers-prakot irtam anyja emlékeztetése: s ez
a munka tönkre tette idegemenet, mint már
„94,

évet ősa nem tapasztaltam. Most már pihennem,
pauzálnom kell, ha még kiheverném ez életben.

Most negyedik lapra fordított, s egy kót sem
irtam rólatok, a ti bajokról. Nem is tud,
mért, mit, ha csak oly ártérségre nem bízok,
mátabb, mint mulatóni levelemben. Bolondság
volsz az, édes barátom. Az ember megfeszülhes
azt az ideget, a mi feszülni képes: de ha csak
úgy van is, mint én, a kötelebbi napok óta,
nincs más, mint önkímélet és türelem! Ha nem
ismerem, akkori jóvaimból azt is kihevnéd,
hogy egészen azutána perzifikáltam magam,
már, hogy minden gondolatom, érzelmem, ambi-
tióm a nyugalom: pedig ha's csak téged akar,
talán egy kisre más érmekörbe terelni. Nem
tudom, nevetnél-e, bosszankodnál-e rajta.

Mostanában inkább sem találkoztam,
ki állapotodról valami újabbat tudott volna.
Berecz Károly mondott valamit kötelebb: hogy
nem vagy jobban. Csak ne volnál rosszabbul?
Adja isten, hogy számom aránylag enyhülten
találjam. Ez egészség - az már nekem és ne,
külső nincs, tudom, a kedves Karmán anyany
is jelleme szerint: de ha csak enyhülésekről
hallak is, megelégedtem, gondolt rólatok

Édes barátom
Banyelános

VII. Nyomda.

Értékesít. Foly a XIII. köt. 1. 2. darabja.
Ha Kayser 1. 1. kupa értékesítési, az
XIII. kötet 3. darab lesz.

Ártárgyak. A kupa és a folyó. Az ártárgyak és
a kupa és a folyó függőben.

Értékesít. Folyó. A folyó és a folyó.
A folyó és a folyó és a folyó és a folyó.
A folyó és a folyó és a folyó és a folyó.

Ha Kayser 1. 1. kupa értékesítési, az a kupa értékesítési.
A kupa és a folyó és a folyó és a folyó.
A kupa és a folyó és a folyó és a folyó.

13/1
1807

Carlsbad, 1869. jul. 17.

26.

Édes barátom,

Égőn akarok én neked írni e csekély fenyveset kö-
zöl. Igazán azt nem tudom: mit? Bűbájos fele leír-
ásokkal, idy világszerte ismeretes helyről, nem akar-
talak innatni; a mi pedig vellem is körülöttem tör-
ténik, az oly egyhangú és sívas, hogy nem lesz val-
na érdemese az országgyűlés utolsó napjaiban, figyel-
medet csak egy percre is elvonnom velők. Tegatív
mind az, a mit most is írhatok, de erősségtelen
elhagyott kis nyájam ideint öfönöt még is, ezért
kegelőbb, kifejezni kívánságomat.

Aggorkodom hát, s gyógyidőm kétharmadát mi-
ért elölöttem, minden baj nélkül. A cura na-
turalis nemlegesén étem; azt mondják: positiv jár-
munka csak az uso-cura alatt fog beállani. Így
hiszem, hogy majam nem apadt, de nem is
faj. Hát pohár víz, mely eleinte jól fogott; most
csak így látszik nem elég; valószínűen az is,
amely felett fogja emelni, mihelyt közelebb bérrel
hozzá való. Mennyi quantum vízet megitalnák
az emberrel itt, némelyik 10. ig fölviszi. Tokin
a hátralevő időmet, én is felvicélhetem ad-
díg. De csak használna! azonban az én hi-
tém még nem oly ritárd mint a kőfélék, vi-
ha majam az.

Hanem, legyen a víz bármint hatása, az itte-
ni éles az, mely az organismusra lehetetlen üdítőleg
nem hatnia. A nappali idő itt irájából 7. ed az
ember, úgy szólva polyszus mozgás közt, fenyve-
sek árnyában vagy közelében töle el. A mellett
mérhetetlen szik és alixik. Sand és gondolat
látol. Szemcsére hazulról megnyugvás híreket
veszek; a politikával nem törődöm. Azt nem tudom,
delegatus vagy e? találmra intérem e leveles
Repre, mint a hroman előbb-utóbb meglapod.

Ugyan-e lehetne is alig látás, is nem is történem hogy
 lássak. Horváth B. híres barátát a Presse valamely
 lyik elhasított számából, németül olvastam, egy bün-
 zonyos helyen. „Hát meg, így hallom, Lőrinck bá-
 rámat csávássá, sajnálom a dolgot, mert
 nem hűtem igaznak. Az akadémiaért sem lehet
 többet; gondolom, nem efete ki a fenekre, a ha-
 ki, majd helyre igazítják a kötelet.

Magyar társaságum még mindig volt, ideérkez-
 tem óta. Ma utazik el Bónis, sajnálom, higgadt
 kemény ember, kedvesen töltött vele reggeleim.
 Ugyan-e itt marad, axian várunk is. Nem tu-
 dom Bötös, meg Horváth B. jön-e? Az első
 maga igérte nekem; a másikról itt hallottam hogy
 jöni fog. Most közül, kiket gondoltam ismeret,
 Lednický van itt, meg a fakirály Luckenba-
 cher. Az ember axian öpfesiműt, önként: egy
 hatalmas úrúrn itt a nyelv.

Lackinról nem tudok semmit, mióta Maria
 ottbál elvándorolt. Talán az ő távolléte is meg-
 csapódott a bakras teendőidet. De most már
 nérd el neki, kérlek szépen. Az utazás, remélem,
 javára fog válni, most baja, ismételt hirtel a
 kései tekintély vélekedése szerint is, nem a
 mellben gyökerezik. Ha szép, meleg időben, nap-
 és égésszerű rajátan utazhatnék, talán egészen
 megerősödné férne haza, a házasság tagja le-
 hetne az intézetnek. Itt ugyan लग्नप óta
 ismét epik; 10-12 foknyi meleggel olyan jó
 időjárás, mikor, bőséges, nagy csirke bőséges.

Hőrontóm gyulait. Az úracs kértam arról
 kérés csatolom: nem flúksig az enyémet ajándék,
 hanem híres gondolatok. Iskolám a gyermek-
 kék, a régi életre, ragyog mindenkor

igaz hírad
 (Frany János)

elrabolja; azokban végig vagy becsigig miatt vágta ki,
 nek nyugalmat napotat illai, tehát a mellék foglalt,
 rástól szabadulni; de nem lehet, mert az újság
 fenttartásukra elvezethető. Erténi fogja. Ott volt "örök"
 máry, Szalay s. b. ita csak 1000 fozat bírhatott volna
 - oly érzé alatt mely meg nem alázó - de nem nemzeti
 nyugdíj vagy jutalom - az elvétel megújja nem let,
 let volna oly keserű, hogy egy parvenu prosecting a stá
 uja magát; a másik nem ~~volt~~ egy nyugdíj büncében
 nézete volna, élénk s parancsok volna nemestbe millió ide,
 jét. De mégis, elregegyűlt, boldús egyik sem volt;
 amannak cselék földharcosok, ennek mindenki nem jön,
 de nem non, enged, hogy pauperizáció lestimoniámmal bír
 jon. Ha tehát az érintés 1-2 jét, nagy kitérő
 irónak (lább rigyem igen ita egyeztet) annyi nyugdíj
 ravalata volna meg, a mennyiből újság csalás feje
 úrú nélkül megélhet, vagy a mi, egyik mesélés se,
 gilyformáival együtt, a világ eleganciá se volna, de
 jutalom vagy affile érzé alatt; akkor lehetne mondani
 hogy sem valaunk az iradalm irántában; így csak a
 szemlélésget sem meg erőtelenebbé.

Bárta meg, hogy kétféle szózatot helyett ita
 parancsok lehetek; de miny közlemben senci, a kinek
 ita jóval eluombrándó, igen furcsa már az utala
 mat. Nempro domus mea bezzik; nagy kérés, hogy
 a pártvitákban, az amulyat is elfogadják-e? De bän
 tate az iradalm a pettinger állítása. Tehát a magyar
 nemest ad, irónat is, egy pár fillér, ha mindeu mellék
 foglalkozásra kipeleget, ha rossz speculáción, ha
 mindeniket megissák; de bezzik, irónat kinek
 de nem 1000 fozat van, ingyennemre gépi dölgye meg,
 nem ad mindenik erőre, hogy nyugalmában, vagy meg
 sália hivatalában, elhessen.

Kézírás:

Liguzia János

En, a földi kellemenségeit alig érsem az élen.
Nem tudom, jó-e ez a határozat számomra: de itt
alig veszek észre valóságos egészre állapottomat. Az
idő folyását jól, néha rövid napokkal, mely után
a leg, annál kisebb, az enyő annál közelebb, a sötét
annál kellemesebb. Ide kellene járni, míg nem kéri:
egy évi cura légy önkéntesen helyrehozva.

Látnak légy szíves megmondani, hogy le-
velis nekem, s meggyógyítást iránta, de nem
máskor, hanem, várom igérte újabb befizetését.
En már itt nyugodt hazamot főlkém: hogy len-
-e jövedik? meg nem vágott elhagyatva. Be-
nélnem kell a dologgal, várom meg a kasszát,
a kés végén majd hazarozok.

Kedves Károly! az utolsó is hazai grófnak,
bár tisztelt, a gyermekrekes csökkenve, le-
győzötnek maradtok.

igaz barátság
szorongással

M: i. Gyulai Pálnak is fründökös volt ir-
ni, de már 5 óra, félültem kiki: add
át, kinek, neki is üdvözléses.

9

Annmerkung.

Diese Bolette hat der P. T. Herr Gurgast für den Fall zurückzustellen, wenn der Aufenthalt in Karlsbad acht Tage nicht überschreitet und die Taxe zurückgestellt wird:

**MAGYAR
TUDOMÁNYOS
AKADEMIA
«ONYITÁSA**

Ms. A. 9. 2. 69-70. 155.

Tellie & Mary colors 826

Pindaria a bird - it a very sweet,
I may say melodious, voice & goes
frequently as at first a whistling note
Megascops, which is called "Hoo".

[illegible]

Gurtax-Protokolls-Nr. 7469

Daß bei dem Rentamte der k. Stadt Karlsbad von
dem *Joh. Strany*

an Gurtaxe und zwar :

— Für die Person	3 25
— Gattin	
— Kinder über 15 Jahre	
— Kinder unter 15 Jahren	
— Anverwandte	
— Gesellschafter	
— Lehrer oder Gouvernante	
— Personen der Dienerschaft	2

an Musiktag

an freiwilligen Beitrag zum Armenfond

dto.	Bremdenspital	2
dto.	Dienstbotenspital	2
dto.	Kleinkinderbewahranstalt	
dto.	Israelitenspital	

schreibe *25* *pietm* Zusammen daher 7 25
25 Kreuzer in ö. W. richtig bezahlt worden
sei, wird von Amtswegen bestätigt.

Rentamt Karlsbad, den *17* — 1870
9

f. m.
Kassier.

W. B.
Kontrollor.

MAGYAR
K. STADT KARLSBAD
K. STADT KARLSBAD

k 505 / 9

fl. fr.

3 25

2

2

7 25

+ 5
7 30

Barátiom Károly,

Lyulai mint szokályosként az ismeretlen nevelő, hogy legidőre
 Cölvisi annapilyre egy „apostoli” irásaira felirólással, s le-
 arra hajlandóanak mutatván. Ott én egy „illemetlen” do-
 nyagnak, ki nagyon helyesre is érte ake, s az kiilem,
 ott a dolog el van intéve.

Kétség azonban az vild, hogy a hivatalos felirólás is
 mellette legidőre, rákint ajándékozottak különben jól,
 szándékot, miképpen. Lány az a napokban Pestre jő, a hiv-
 talos felirólás is, állata, vagy az ő egyenly megírásából
 kettőre „memoréri” — majd cupán arra kéri, hogy az e-
 gylet dolgot tartó bitoroznak, s ha talán megparancsok,
 időd alatt a mióta megírógatva, el ne menjék, hanem
 ragadd meg, s teljes erővel rakmányaid ki ajándékait.

Az Cölvisi-annapily majus 21-én lesz.

Különben kétféle időket akajszu masadot a
 ki valam.

(Pest 1871 apr. 3-án)

Stenő baráti
 Franyósnak

1339

Tisztelek Hódnagyt úr!

Műnek a felforgó világban igaza van. Minden ép
nyelvűnké "magyar ember azt fogja mondani,
hogy e kérdésre: ja nem? " az
kell felelni: " azt keresek." Mers az, azt "nem",
más itt a "ja" helyen áll: s a mint nem
jő, volna "ja nem?" "ja keresem; így nem
jő: "az keresem; az t. i. ebben a nyelvhasználatban.
Más volna, e kérdésre: megalátsd a ja?"
mers erre így felelnünk: "az keresem."

Tisztelettel

Pest, 1871. nov. 6.

alvász, halál
Arany János

Levit garszo.

Cs. Kir. Magyar Királyság Igazgatója
 A Magyar Királyság Igazgatója
 A S. Jermán Királyság Igazgatója
 A Bodlányi Biblioszele Igazgatója
 A Székelyi Theologiai Seminárius
 igazgatója
 (Börzsöny)
 (Börzsöny)

Indulási
 helye

Tiszta (Könyv) Igazgató!

Dr. Kórház László úr, székely-ferencvári
 fő rabbi és kir. igazgató, az irami
 kiskönyvvel járva a Magyar Tudomány
 és Akadémia-hoz, hogy mintán
 a XI. században Rómában ott nagybíró,
 mi Tiszta és Tiszta munkáját,
 az Tiszta nev alatt ismeretes talmod
 létezik, hogy az életmunkálatok során,
 a tudomány mai állása egyenlőség
 képest, újra kiadni gondolták: tehát
 Akademiánk járva körbe, hogy e célra
 a külső körbe külföldi könyvtárakban
 létező Tiszta-könyvtárak használatát,
 és megismerését. Ugyanis, az Tiszta
 munkálatában eddig több ilyen megjelölt
 könyv nem volt a hibákkal, és mind a
 nyomtatásban, mind a fejtettségben
 fűzőtől hibák nélkül kiadottak. E
 munkát egy Tiszta-könyv alapján nyújt,
 mi Tiszta-könyv kiadása érdekében, mely
 a Tiszta-könyv kiadása, mint
 hogy ezt a munkát a Tiszta-könyv
 kiadással való egybehangyosságra
 nélkül elvégezni nem lehet: mert
 inkább követelmény az Akademiától, hogy
 az magán, az Tiszta-könyv kiadása,
 seje alga, neve körbe.

Ta Tiszta Igazgató
 Sajtó

Kórház László úr, egy a hiba, tiszta
 munkában kiadni nem járható, tudomány
 és ferencvári, kinek több érdeke van
 az Akademiánk állásán és feladatán
 tartása; amellyel Kéni a tudomány,
 és Akademiánkhoz a (magyarul)
 a könyv és helye.

Mellette Tiszta-könyv,
 melynek épen, hiba nélkül leendő
 kiadását a Tiszta-könyv
 kiadását vállalt, idős használatra ide
 meghatározni kezdetét.

Kéni Péter, a Magyar Tudomány,
 és Akademiánk 1872. évi
 4-én tartott üléséből

Imreó level

Rivát. J. ex. Mókai György.
Ortmann's mezeihez.
Dece
(Erdély.)

Tisztelek Urann!

Tegnap érkezett levelében kifejezve
gyanúsaitani a domini alapja nincsen.
Az Akadémia, fenállása óta, évenként
kérdes egy 200 aranyas nagyszalmát
és egy 50 aranyas mellékzsalmat,
melyekre nem iratt pályamunkák beküld.
dote kivételül, hausa, a haz. ludo,
mágy-ág, pászint, az elöbbi C. és faly,
lalu az illető tudományokban aly.
jelens nyomozások munkák jutalmazásuk,
nak, a legjobbik a nagyszalmát,
az azqua kivételül a mellékzsalma,
nal. Ez érben a nyelven és a helyen le
nem a for, kikivételül, hogy az 1866
tól 1872-ig megjelens munkák fagyat
a jutalmazásnál tekintetbe vételese.
A szabály, mitől seak: kedvet és elcsé
rés deai nem lehcs. Mitől lehcs
in kivételül az Akadémia illetés
kezelésében: kezeltetés, hogy az
munkák, felőle nem lehcs, min
a mitől O, az. f. alab kivételül
jegyzőkönyvi kivételben olvashat.

Ha Ön most az kivétel, hogy
müne, nem müne pályamunkák mün
aly pályákat melyre az feleles neli
adhesi nekne, mely lodalane nincsen
homem mint nyomozás néget bea,
dote kivétel a nyelven és a helyen
erdély által megörögzelték: jeleltse
ki, és én az fagyat kenni az az,
lilyhoz; elöbbiti epibus ludofo
saa, hona kildyben a kivétel.

Tisztelettel

Budapest 1873 máj. 6.

uram és
vrai

járnak. Egyre inkább észleltem, hogy a Magyarországi Minisztériumot, hogy az alapvető török, kassaiakkal együtt, az Államok pénzrendszerét elvették, és a kereset és illeték kezebe került a bányászok kezébe.

Éljes tisztelettel

Budapest 1874 április 27-én

A Magyarok.

Lás. Magyar

főnök.

A. K. F. Madarai
munkatárs

144
1874

En Martinus hangarik nagysági
 hűbérti állásán hirtelen 2-án
 de csak a keresetnek
 szerint nagysági (8) van fűlt
 össze.
 1817. Martin 8-án előtt meg

Egy kis luteránus tananyagát egy
 akadémiai újságra.

(Kegyelemtársaság, Előnök Úr,
Tiszteletos Akadémia!)

Erősen hangsúlyozom mind inkább a napról napra meg-
győződésről, hogy a Tiszteletos Akadémia iránt csak
az általános elismerésnek már legjobban kötelezett,
jelenet, ha a főtitkársági hivatalról, melyet a T.
Akadémia érdemeiért kivül más ruhákban kegyes-
kedek, valahányszor lemondok.

Kidőn — már csaknem tíz évek óta — a Tiszte-
letos Akadémia bizalma által részesültem, a titok-
nokai állást elfoglalni mentesültem: gyűlöletig az ér-
tesítés már akkor kijelentem, hogy szolgálatomnak
csupán kiegészítőnek, rövid ideig tartó kisegítőnek
átajtam vételem, helyesnek azonosítandó a választottak
mihelyt a T. Akadémia bizalma ilyenben részes-
sék. A Tiszteletos Akadémia kegyes elnöke és
társai azonosan lebeszéltek nekem néhány e híva-
lati munkáim, folytatnom, mielőtt legforróbb hálá-
mat nyújtva.

Készen állok tehát a főtitkársági válasszal iránt
oly módon intőkedni, hogy kíváncsi vagyok, az
újsírt meggyőztével, helyesnek már minden
törekvésem.

Mély tisztelettel maradván

Buda-Peszt, 1876 június 7-én

Kegyelemtársaság
és a Tiszteletos Akadémia

aláírás szolgája

Aranytárnok
(Főtitkár)

1560
—
1876

1878. máj. 24. Öny. 1576. i. jelenlétemben.
1878. máj. 24. Öny. 1578. 158. Kísérlet a vízről készült.
159. Csanád megyei társaság. I. kötet. Budapest, József, Károlyi.
160. Szeged. 1878. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Tekintetes Akadémiára!

Arva egészejei okokhoz, melyek miatt a
múlt év nagygyűlésén Jernandásomat
benyújtattam, idő töltésben Kemeim oly
mértékű megromlása járalt, hogy már
fél év óta hivatalom napra Pándait is
csak Kemeim-nél (orvosi titkár ellenére)
dolgoznom megerőltetésűvel s még is töké-
letlenül végrehetek. Kétem tehát a Te-
tekintetes Akadémiát, melynek a be-
nyújtott - s részéről kárta nem volt -
lemondásomat elfogadni, s a fölölkár
válaszként a kötelező nagygyűlés napra,
rendjére látni.

Megújítom az eddigi elnökségem legfőbb
közfőnöksémet, tisztelettel maradvok
Buda-Pest, 1877. márc. 26.

A Tekintetes Akadémiának

aláírva s aláírva
Aranybányás
(s. t. t.)

1877

13.)

Mindvégig.

A lantot, a lantot
Szorítsd kebledbe
Ha jó a talál;
Ujjod valamig az
Függőcs: vigaszt
Bírs elme talál.

Bár a szerelm s bor
Breidben nemi forr:
Ne tedd le azéni;
Hát nincs öröme, hát
Nincs bánat, a mit rád
Balsom kére mért?...

Hiss' meg ez az élet
Fogytig, ha kimélt
Azt a mi maradt;
Csak az érz fordulni
Leveleid hullada
Ne kívánsz nyarat.

Bár füstbe' reméltid, —
Segíden feléngit
Szigetér fel a nap:
A mi idős, élvezd,
Borogás meg kíséred;
Légy se vidorabb.

Nincs más fel

S ne hidd, hűgy a lantnak
Erje meglaukadt:
Csak hangkise más;
Egyet ha elegyet,
Mig várhat elegyet
Dalba vidulát.

Tárgy kiinn, s remegedben —
Ez erdeim, az van
Mig dobban a szív;
S így ezme ha perzsel, —
Ne vágakodj' replát
Miké a lant hű.

Van halgató? kincsen?
Te mond, ahogy ismer
Adta mondandó,
Bár pusztán Popáron
— Hírd tüleiké' nyáron —
Kész is ki dalod.

(1877. júl. 24.)

Kiánye se' pendül, jappa se' hallik,
 Csak uda kap, hol fevvel ar agy:
 Iszonyu ar, mi uda nyilatlik!.....
 Böbönös álal a sziv ore fagy:
 "Lyányom, ez ifjú gyilkosa vagy!"

Késszeri mondás - mint lebüvölsem -
 Hallgas el, arad egy rebegi:
 "Bárczi Bonós én, meg nem üttem,
 Tánom az Eg, s minden senegi!
 Hancs e tört én adtam neki."

"Birta kivessz' már hü skerelemre, -
 Tudhassa, köztökünk nem vala pát:
 Unnata meg is skoval "igenre",
 Most ha nem: ö Kivégzi magát -
 Engolegne adam a tört: mosta hást!"

S vadul a sebtől a tört kirugaszja,
 Keme traktálna lángos lüvel,
 Kacag is sziv, s fennvilágkaszja
 S vérese - visongással rohan el.
 Venni Kézet má' senki se' men.

Odakinn lefuss a nyila úvra során,
 Tűrkobri, dalobri se' skigyele;
 Dala vig: "Egykor vala egy leány,
 Ki csak úgy jászott a leginyagel
 Mint ~~malak~~ ~~ifjok~~ ar egionel!"

(1877. oct. 27.)

39.)

Almanach 1878-ra.

Itt van tehát: megjött az Új év,
 Mint birkasó elölegem;
 Hátsóvala határozott nap-évre
 Halvány roméngyöngy ^{höz} nekem;
 Bár majd, ha eljön a valódi,
 Kés lelt, mint most, ruhaja köld:
 Inkább hiszem, hogy a külvilág
 Fejér, halott leplek öle.

Legy' idvök, Ev, e köld burrokba!

Elvargalom a júlusos,
 És kötkönnöm, hogy a jövőre
 Kitalálom' tovább nyírad:

*) Az akadémiái Almanach borítéka
 azevőre halvány köld.

Hirt' egy időbit fogva nálam,
Látás, kitérés vly rövid!...
Ha meg nem érte: gondolatban
Hadd élvezen át örömid.

Mindjárt az elvi' nap ruháival
Körömtől bódít boldogtalann;
Oly ünnepek ex (no! nem paraklázak)
Midőn szív s lánya nyitva van;
S egy "stekendius" jötték (a helynek
Nem kellett nagy heureka)
A pénz-parasztáikoz, időd' is
Ellapja: a "b. u. e. k."

Azaz jön a fantasz, — az azon
Márgai körül, mely "tör sezer";
Szegény kivételt népe - népség
Verdeni joggal az egész
Mi káncsalunk a "kennedőkei",
Bőven fogunk paraklázni:
S ha meg cserélt — hátkereinkből
Csöppen nekik is valami.

Azaz jön, a mely "gulyafő" mos
A híres márkuszi hó
Ha "Gergely megrázza skakálkát" —
No meg büjt, executio.
E hó egy napját alkem én is
Már két kőzép embennyomig:
"Simplicius" napja születem:
"Simplex" maradtam halálomig.

Ápril minden nedves kistérsékre,
Májusba' jönnek a fagyok; —
S ha sáskák, fenegek, rózsák nem járnak,
S a június szépek ragyog
S a július "meg nem jöttje";
Még a véletl' bőven terem;
Örvend az úr, — hát meg az allrong!
Lemk csipke több is, meg selyem.

Még a paraklázó irrad, mi gardák
Füvedre járunk, küstleni
A repke, gyapjú- s más elölgy
A csorbák szépek kiferté;

/

Kem, mint apáink sültak, — itthon
Töleken egész méltó nyarat,
S nézzük, a vén béres hogyan vet
S a jó napraimot hogy' arat.

September — ah! szűnös más nem lesz;
Vagy: lenn művés, ha bor nem is:
Történeti jogát megöröksi
Gyűven az idom-erem is;
Küldöbrög az, hogy míg apáink
Egy kanga lörkán «laktanak»:
Nekünk vankor kell, sülte, főxue,
Perigó bor, vörösigák, halak.

Egy, bor, megint bor foggyig-unkig
S «borr!» míg az erreendő lefut;
Miközben egy nap a halussak
Férgőzökre is kijut,
Miközben gyertyával, zúld levéllel
S virággal megrendégetik,
S kitem halványán az élő
Mazsara díszén, hogy: «felik!»

Majd a kanácsony hoxxa végül
Az apró fűvet örömmel;
De a «bubus» már nagy szakértő,
Bírálna hordja meg szemel,
S ha mezt drágai hoxak az engyal:
Ajak lepittetd és befagy;
Bix', éder Lénuskán, te is más,
A luanu tenjerkője vagy!
(1877. nov. 4.)

40)

Vépdal.

Haja, haja, hagyma-haja,
Hír a leány: mi a haja?
Hicri a leány mint egy bögny:
S nagy szerelem semc tündre.

«Vérek is von' hagyma földbe»:
Kém könnyesre szemem töle!
Vérek von' az uofi Perlen!
Kém verne így az úr isten!»
(1877. nov. 7.)

108. Arktó fehérben, minn egy virágfa,
~~Kínáram a pászor Ott fog, a vándor felcsigá megzsera,~~
~~Leír chafó kemmel, bit, kőre 7 ne hívom?~~
 "Csókra, néha az, aram! né csak mindig hívom!"
 "Korba én!" mond Toldi - "fiskel né csak,
 Olyan asszony ez, kitéjt ha dörög nemek -"
 Csókra magát meg is, táncára is elvonta:
 Halkamalak, aram, na! nagyon jött.
109. De a melaságnak már vége, szabatos,
 Toldi a ház nappal megzsera maradjon,
 Hadd remélje a ház, ki hívom, ki csókra:
 Nagya Nagypaluba, o maga Butira,
 Kötés a verkarat, Arktóval bízn,
 Kéts maga, meg el, Szalontárolt írja,
 Ha fiskel lesz, az már gyöny legye is Toldi,
 Aranyinat a mártik fiat is pótolni.
110. A mi így is, külön: gyarapodott nővel
 Híromnak eszandóna bit mindenek körül,
 Nem is hagyta Miklóst komályba barátni
 A Nagypaluba és Szalontai Toldi.
 Kötés a királyt, - meg a fejedelmet,
 Kinek ez ett iram tört crimere mellett
 Last sisakra s pajison kerek kipom kard
 Nagypalusi Arany, Szalontai hajdú.
111. Egyéb dolgairól hű Toldi Miklósnak
 Nem értem magamat senkivel addnak,
 Könnybe sem olvastam, nem is tudakostam;
 Csak ez egy munkával igazán tartoztam.
 DALIASIDÖK-ről mit még barba hajjal
 Kézdem. s jelle hagytak küldve kórral, bajjal,
 Most mikor agg lettem, hajam is fehérül:
 Jól a bús ének TOLDI SZERELME-ről.

éve 1879 május - 1879

Melyik talál?

Hogy melyik arcképem világszem rajzai közzöl?
 Fényképíró! ír! a botor ei Kalapost.
 Mint maradvány, él s áll a többi nyugodtan,
 Menni csak egy kézzel: így van: ex tunc s nunc!

($\frac{30}{11} - 80$)

En philosophe.

Ara hitem, hogy életem,
 Philosoph módjára;
 Csúndos dachokat nézek meg,
 Ha jutok fogadásra.

Ara hitem: tört dal lesz az,
 Mely ^{szünet} nyugodtan járjak,
 Hisz hájgázi jómbor kék:
 "A többi hiányzik."

+) = dörög

Mus látom, hogy a mi volt,
 Elűnt edes mámor;
 "Vanitatem vanitas"
 Maga is a humor.

Nem marad Körmöcz velem,
 Sem a preude műtők,
 Csak a humor nélküli
 Pusztán nyomorúság.
 (1880 dec. 10.)

A Kórház naplója. (Kórház naplója)

Naplóírók. Úrunk! Egyik társunk, ki legjelentesebb közeink, alig van is, mielőtt megadná neki a rigó tiszteletét; kéri a temetőt el.

Naplóírók. Gyere, bizony kár, magam is megdöbbenem néha, ha ingya míg lenni lehet, mint a tisztelet megvár, hogy fő büszkeség, a kórház dicsőit, gyűlölnék is lehet, nálhatók, a fegyverek a fegyverek kapuként. Hanem, mintha még is a ti fegyverek voltak, ha eljönnek mind, nyáron nekem kapuként egy kőre, akkor megmondod, ha a kőre.

Naplóírók. Megjűnk, megjűnk, az isten áldja meg! Csak, hogy szegény társunk ne maradjon temetőben. (Eltűnt a kőre, aratán a temető megfőkélt.)

Naplóírók. Most már csokoládékat kérek naplójuk fegyverek.

Telegramm

Kovács János tanár úrnak.
Kolozsvár.

Tölyvást szenvedek, nem látok: visszavonultam az irodulamtól. Nem küldhetek verset.

Arany.

Epilogus.

Az életet már megjártam.
Többnyire csak gyaly jártam,
Gyaly bizon —
Legfőlebb ha omnibuszon.

Látam, sok kevely fogatát,
Fényes tengelyt, csifra bakus:
S egy a lelkeim!
Loha meg ve irigyelem.

Kem törötem benn ülve,
Hetyke nőrrel, csifra nővel:
Stupp' all arra
Az is nékem baktatára.

Ha egy női löcsisnőrrel
Talatkozom, s bevesz sárral:
Egy körülsem, —
Tétre ~~itt~~ löcsisnőm.

Hiszem az isfőlen itt-ott
Egy kis virág nekem nyíltott:
Az lezredve,
Megpöle jünem mintha kedve.

Az életet, im, megjártam;
Kem ara adu, a mit vártam:
Néha többet,
Kéire, kékre, kéregethet.

Ada csimét, bá' nem késtem,
S több a kimer mint az erdem:
Nagyravágyva,
Bő'szei váira kéblem vága.

Kik hiúnak, e' kenetnek —
Tallam, boldognak is nének:
S boldogságot
Szeg nélkül meg ki látott?

Bárha engem dísos misely
Megemint: az örök kétély;
S pályám béré
Ezerö, mint Kémer vére:

Mily reméndeik, miuta várt meg...
 Mily keveset az, mid beválték
 Felbe-sterbe' hagyta Cserbe b...
 S hány reményem hagyta Cserbe b...

Az álgesz má' megjárta:
 Mid Hivembe vágyva lártam,
 Az neaz korca,
 Azot makacsul megfartta.

Egy kis figgetlen nyugalomát,
 Melyben a dal megfigazhat,
 Körtém, kései:
 S ő halottá évről évre.

Csöndes firtok zald lomb árnyán,
 Hova műzám' el-árvánám,
 Mely sajátam;
 Benne én, is kis csatádum.

Munkái, vidám öregseget,
 Hal, mit keddeu, abban véget
~~Csöndes velt csak;~~
 S hogy megint éljenek, olvasak.

Most, ha elvát is má', kései;
 Egy nyugalom vár, a végi:
 Most hogy szétjárt,
 Bús kalifa már kinyitva,
 Radnyák is, szegett kalanyon.

Aranyfűz

TARTALOM

Arany kézírásáról	5
Mutató	11
Kéziratok	17
[1.] Levél Toldy Ferencnek	19
[2.] Arany Nyugtatványa a Marczibányi-díjról	20
[3.] Levél az Akadémiának	21
[4.] Levél az Akadémiának	22
[5.] Levél Tompa Mihálynak	23
[6.] Csengery Antalnak	26
[7.] Széchenyi emlékezete c. vers	29
[8.] Levél Csengery Antalnak (1860.aug.10.)	35
[9.] Levél Gyulai Pálnak (1860.aug.10.)	37
[10.] Levél Szász Károlynak (1860.aug.27.)	39
[11.] Levél a Kisfaludy-Társaságnak (1860.okt.10.)	42
[12.] Levél Gyulai Pálnak (1860.dec.21.)	45
[13.] Vojtina Ars poétikája c. vers	47
[14.] Levél Tompa Mihálynak (1861.aug.25.)	55
[15.] Madách: Az ember tragédiája, Arany János módosításaival	59
[16.] A walesi bárdok c. vers	60
[17.] Levél Tompa Mihálynak (1863.júl.23.)	64
[18.] A Toldi Szerelme címlapja	66
[19.] Nyugtatvány a „Buda halála”-nak ítelt 100 aranyról	69
[20.] Levél Tompa Mihálynak (1865.jan.26.)	70
[21.] Arany köszönő szavai akadémiai „titoknokká” választásakor	71
[22.] Dessewffy Emil gr. akadémiai elnöknek az akadémikusok ülésrendjéről	76
[23.] Arany János jelentése egy sikertelen nyelvtudományi pályázatról	79
[24.] Helytartó Tanácsnak: műemlék védelemről	80
[25.] Levelek Czuczor Gergelynek és Kubinyi Ágostonnak	83
[26.] A Geológiai Birodalmi Intézetnek	84
[27.] Levél Henszlmann Imre műtörténésznek (1865.aug.29.)	85
[28.] Levél Tompa Mihálynak (1865.okt.2.)	87
[29.] Az Akadémia palotájának megnyitására fogalmazott meghívók és nyomtatott változat	88
[30.] Főtitkári jelentéshez anyaggyűjtés	91
[31.] Ártatlan dac c. vers	101
[32.] Az egykori főtitkári lakás alaprajza az átépítés előttről	104
[33.] Körlevél	105
[34.] Lapok szerkesztőségeinek	106
[35.] Levél Csengery Antalnak (1865.dec.24.)	107
[36.] Levél Tompa Mihálynak (1865.dec.29.)	110
[37.] Feljajdulás c. vers	111
[38.] Városi Tanácsnak az Akadémia épületének óvása érdekében	112
[39.] Levél Oppert Julius orientalistának (1866.jan.5.)	113

[40.] Közlekedési Társaságoknak, akadémikusoknak szabadjegy kiadása ügyében	114
[41.] Helytartótanácsnak, könyvtári köteles példányok ügyében	115
[42.] Levél Tompa Mihálynak (1866.nov.14.)	116
[43.] Kisfaludy-Társaságnak a Hamlet-fordítás benyújtása	120
[44.] A Hamlet-fordításból	121
[45.] Előszó Összes Költeményeinek I. kötetéhez	124
[46.] Toldi Szerelme VI. éneke 1–6. versszaka	127
[47.] Levél Bohusné Szőgyény Antóniának (1867.máj.11.)	128
[48.] „Rendjelem története” levél b. Eötvös Józsefnek	129
[49.] B. Wenckheim Béla belügyminiszternek	134
[50.] Levél Tompa Mihálynak (1867.aug.6.)	135
[51.] A kiskunfélegyházi Petőfi-emléktábla bizottmánynak	139
[52.] Akadémiai tennivalók: Gyulai Pálnak	140
[53.] Levél Csengery Antalnak (1869.júl.17.)	142
[54.] Levél Csengery Antalnak (1870.aug.2.)	144
[55.] Karlsbadi nyomtatványon a Toldi Szerelme fogalmazványtöredéke	147
[56.] Levél Gyulai Pálnak mint osztálytitkárnak (1870.okt.28.)	149
[57.] Levél Szász Károlynak (1871.ápr.3.)	150
[58.] Levél Balázs Gézának (1871.nov.6.)	151
[59.] Külföldi tudományos könyvtáraknak, hazai kutató érdekében	152
[60.] Levél Módi György csizmadia mesternek (1873.máj.6.)	153
[61.] Levél a Külügyminisztériumnak	154
[62.] Arisztophanész-fordításokból: Lysistrate. Nők ünnepe	155
[63.] Vallás- és Közoktatásügyi Minisztériumnak	157
[64.] Levél a Székesfehérvári Színtársulatnak	159
[65.] „Egy kis levelezés Arannyal egy akadémiai ülésben”: Toldy Ferenc följegyzése	160
[66.] Perczel Béla igazságügyi miniszternek	161
[67.] Közmunka- és Közlekedésügyi Minisztériumnak	162
[68.] Arany első lemondó levele gr. Lónyay Menyhért akadémiai elnöknek	163
[69.] Arany vázlata az 1867. évi főtitkári jelentéshez	164
[70.] Arany második lemondó levele az Akadémiához	168
[71.] A Mindvégig c. vers	169
[72.] Almanach 1878-ra c. vers	170
[73.] Toldi Szerelme fogalmazványi példánya	173
[74.] Toldi Szerelme utolsó lapja	174
[75.] Melyik talál? En philosophe c. versek	175
[76.] A Nemzet napszámosai (Album jótekonyság)	176
[77.] Az Epilógus c. vers	177

Károly levelező tagj-
ar más küldöttségben is jelen let-
tél, hogy a sorok átnyújtá-
sával az Akadémia szavazatát
és üdvözlését tolmácsolták.

Kelt a M. T. Akadémia 1867. évi
október 7-én tartott ülés-
részéről.

Für. Elv. M. M.

alak

Tekintetes Úr!

Az Akadémia, folyó hó 7-én
tartott ülésén, Tekintetes
Úr, és Károly tagok, min-
a kik a Jeleghatárú tartandó De-
kófi ünnepségen a Rózsányi. Rózsá-
ságon képviselni ajánlották, bíz-
ta meg is kéri, hogy az ide-
rekeztetett akadémiai üdvözlő
írattal a kül. bizottság elnöké-
nek átnyújtani, és a bizottság
intézet üdvözlését jóval is
előrehozni méltólagosan.

Maradvánnyal

Pécsen, 1867. ok.

Tek.

alak

